

UNGJILLI PAS MARKUT

Krye 1

¹ Të-nisurit' e ungjillit të Jisu Krishtit, të Birit të Perëndisë; ² Sikundrë është shkruarë ndë profitërit "Na unë tek po dërgonj ëngjëllinë t'im përpara faqesë s'ate, i-cili dotë ndreqnjë udhënë t'ënde përpara teje". ³ "Zër" i ati që bërtet ndë shkretëtirët, Bëni gati udhën' e Zotit, bëni të-drejta rrugat' e ati".

⁴ Joani ishte dyke pagëzuarë ndë shkretëtirët, edhe dyke lëçiturë pagëzim pendimi për ndjesën' e fajevet. ⁵ Edhe dilninë tek ay gjithë vëndi i Judhesë edhe Jerosolimitëtë, edhe të-gjithë pagëzoshinë nga ay ndë lumët të Jordhanit, dyke rrëfyerë fajet' e tyre.

⁶ Edhe Joani ishte veshurë me qime kamille, edhe **kishte** bres të-lëkurtë rreth mesit të ti edhe hantë karkaleca e mjaltë t'egërë. ⁷ Edhe lëçiste, dyke thënë, Prapa meje vjen më i-forti se unë, të-cilit s'jam i-zoti të unjem e t'i s'gith rripin' e këpucëvet. ⁸ Unë u pagëzova juve me ujë, po ay dot'u pagëzonjë juve me Frymë të-Shënjtëruarë.

⁹ Edhe nd'ato dit erdhi Jisuj nga Nazareti i Galilesë edhe upagëzua nga Joani ndë Jordhant. ¹⁰ Edhe për-një-here, dyke dalë nga ujëtë, pa qiejtë dyke hapurë edhe Frymën' **e-Shënjtëruarë** posi pëllump dyke zbriturë mbi atë. ¹¹ Edhe erdhi një zë nga qiejtë, Ti je Biri im i-dashurë që e kam pëlqyerë.

¹² Edhe për-një-here Fryma e nxjer ndë shkretëtirët. ¹³ Edhe ish atje ndë shkretëtirët dyzet dit, e ngitej nga Satanaj; edhe ish bashkë me egërsiratë; edhe ëngjëjt' i shërbeninë.

¹⁴ Edhe passi udha ndër duar Joani, Jisuj erdhi ndë Galilet, dyke lëçitur' Ungjillin' e mbretëris' së Perëndisë, ¹⁵ dyke thënë, Se umbush koha, edhe uafërua mbretëri' e Perëndisë; pendohi, edhe i besoni ungjillit.

¹⁶ Edhe dyke ecurë ndaj detit të Galilesë, pa Simonë edhe Andrenë të vëllan' e ati që po hithninë rrietë ndë dett; sepse ishinë peshkatarë; ¹⁷ Edhe Jisuj u tha atyre, Ejani pas meje, edhe dot'u bënj juve të bëhi peshkatarë njerëzish. ¹⁸ Edhe **ata** për-një-here lanë rrietat' e tyre, edhe vanë pas ati.

¹⁹ Edhe dyke vaturë prej andej pak më tej pa Jakovinë të birr' e Zevedheut, edhe Joaninë të vëllan' e ati edhe tek ishinë ndë lundrët dyke ndrequrë rrietatë. ²⁰ Edhe për-një-here thirri ata; edhe **ata** lanë t'an' e tyre Zevedhenë ndë lundrët bashkë me punëtorëtë, edhe vanë pas ati.

²¹ Edhe hyjnë ndë Kapernaum; edhe **Jisuj** për-një-here **ditën'** e-shëtunë hyri ndë sinagogjit' e mësonë. ²² Edhe çuditëshinë për mësimn' e ati; sepse ishte dyke mësuar' ata si **ndonjë** që ka pushtet, edhe jo si shkronjësitë.

²³ Edhe ishte ndë sinagogjit' t'atyre një njeri që kish frymë të-ndyrë, edhe bërtiti dyke thënë, ²⁴ Mjerë! ç'ke ti me ne, Jisu Nazarinas? erdhe të na humbaç? të di cili je, Shenjti i Perëndisë. ²⁵ Po Jisuj e qërtoj, dyke thënë, Mbyll gojënë, edhe dil nga ay. ²⁶ Edhe frym' e-ndyrë, si e shkluu, edhe bërtiti me zë të-math, doli nga ay.

²⁷ Edhe të-gjithë uhabitnë kaqë sa pyesninë njëri t'jatinë, dyke thënë, Ç'është këjo? ç'është ky mësim i-ri? sepse me pushtet urdhëron edhe frymat' e-ndyra, edhe i bindenë. ²⁸ Edhe për-një-here i doli zëri ndëpër gjithë vëndinë rreth Galilesë.

²⁹ Edhe për-një-here dualnë nga sinagogjia e erthnë ndë shtëpit të Simonit e të Andreut, bashkë me Jakovin' e me Joaninë. ³⁰ Edhe e vjehërr' e Simonit po dirgjej ndër ethe; edhe për-një-here i thonë për atë. ³¹ Edhe ay uafërua edhe dyke rrokurë atë prej dore e ngriti; edhe e lanë ethetë për-një-here, edhe **ajo** u shërbente atyre.

³² Edhe si ungrys, mbë të-perënduarët të djellit, prunë tek ay gjith' ata që kishinë keq edhe të-djallosuritë; ³³ Edhe tërë qyteti ish mbledhurë te dera. ³⁴ Edhe shëroj shumë që vuaninë prej smundjesh të-ndryshme; edhe shumë djaj kërreu, edhe s'linte djajtë të flasënë, sepse e njihninë.

³⁵ Edhe ndë mëngjest fort me natë ungrit e dolli, edhe vate ndë një vënt të-shkretë, edhe falej atje.

³⁶ Edhe e ndoqnë prapa Simoni edhe ata që ishinë bashkë me atë; ³⁷ Edhe kur e gjetnë, i thonë, se të-gjithë po të kërkonjënë. ³⁸ Edhe ay u thot' atyre, Le të vemi ndë kryefshatrat t'afër-me, që të lëçis edhe atje; sepse për këtë **punë** kam dalë.

³⁹ Edhe ishte dyke lëçiturë ndëpër sinagogjit t'atyre, ndëpër gjithë Galilenë, edhe dyke kërryerë djajtë.

⁴⁰ Edhe vjen tek ay një i-krramosur' e i lutetë, edhe bje ndë gjunj përpara ati, e i thotë, Se po të duash, munt të më qërojsh. ⁴¹ Jisujt i udhëmp, e ngjati dorënë, edhe e preku e i thotë, Dua, qërohu. ⁴² Edhe ay posa tha **këtë**, për-një-here i shkoj krroma, edhe uqërua. ⁴³ Edhe si e porositi shtrënguarë, për-një-here e kërreu jashtë, edhe i thotë, ⁴⁴ vështro se mos i thuash gjë ndonjëj, po shko, e dëfte vetëhenë t'ënde te prifti, edhe bjerë për të-qëruarëtë t'ënt ato që ka urdhëruarë Moisiu për dëshmim mb'ata. ⁴⁵ Po ay si dolli nisi të lëçisë shumë, edhe të përhapnjë fjalënë, kaqë sa ay s'munte më të hynte faqeza ndë qytet, po ishte jashtë ndëpër vënde të-shkretë, edhe vininë nga të-gjitha anëtë.

Krye 2

¹ Edhe pas **ca** ditsh përsëri hyri ndë Kapernaum; edhe udëgjua se është ndë shtëpi. ² Edhe për-një-here umplothnë shumë **veta**, kaqë sa as vëndetë përënë deresë s'i nxininë më; edhe ay u lëçiste atyre fjalënë.

³ Atëhere vijnë tek ay, e bjenë **një** ulok ngriturë prej katrë **vetash**. ⁴ Edhe passi s'muntninë të afëroneshinë tek ay nga gjindja **e-shumë**, sbuluanë kulminë ku ishte **ay**, edhe si bënë vërë, sbritnë shtratnë, përmbi të-cilinë dirgjej ulogu. ⁵ Edhe Jisuj, kur pa besën' e atyre, i thot' ulogut, Bir, t'ufalnë fajet' e tu. ⁶ Edhe ca nga shkronjësit' ishinë atje dyke ndënjurë, edhe dyke menduarë ndë zëmërat të tyre, ⁷ Ç'flet ky kështu vllasfimira? cili munt të falnjë faje, përveçse një, Perëndia? ⁸ Edhe Jisuj për-një-here si e mori vesh me frymën' e ti se po mendonën kështu me vetëhen' e tyre, u tha atyre, Përse mendoni këto **punë** ndë zëmërat t'ua? ⁹ Ç'është më kollaj t'i them ulogut, T'ufalnë fajetë, apo t'i them, Ngreu, e merr shtratnë t'ënt, edhe ecë? ¹⁰ Po që t'a dini, se i bir' i njeriut ka pushtet të falnjë faje mbi dhet, (i thot ulogut,) ¹¹ Tyj të them, Ngreu, e merr shtratnë t'ënt, edhe shko ndë shtëpi t'ënde.

¹² Edhe ay ungrit për-një-here, edhe mori shtratnë, edhe dolli përpara të gjithëve; kaqë sa të-gjithë çuditëshinë, edhe lavduroninë Perëndinë, dyke thënë, Se askurrë s'kemi parë kështu.

¹³ Edhe dolli përsëri ndaj detit; edhe gjithë gjindja vinte tek ay, edhe **ay** i mësonte.

¹⁴ Edhe dyke shkuarë pa Levinë **të birrë** e Allfeut dyke ndënjurë ndë kumerqt; edhe i thotë, Eja pas meje. Edhe **ay** ungrit e vate pas ati.

¹⁵ Edhe kur po rrinte ndë mësallët ndë shtëpit t'ati, ishin' unjurë ndë mësallët edhe shumë kumerqarë e fajtorë bashkë me Jisunë e me nxënësit' e ati; sepse ishinë shumë **veta**, edhe vanë pas ati. ¹⁶ Edhe shkronjësit' e Farisenjtë, kur pan' atë dyke ngrënë bashkë me kumerqarë e me fajtorë, u thoshinë nxënëset t'ati, Përse ha e pi **ay** bashkë me kumerqarë e me fajtorë? ¹⁷ Edhe Jisuj, kur dëgjoj, u thot' atyre, Të-shëndoshëtë s'kanë nevojë për shëronjës, po ata që vuanjënë; s'kam ardhurë për të thirrurë të drejtë, po fajtorë (ndë pendim).

¹⁸ Edhe nxënësit' e Joanit edhe ata të Fari-senjvet agjëroninë; edhe vijnë, e i thonë, Përse nxënësit' e Joanit e ata të Farisenjvet agjëronjënë edhe nxënësit e tu

s'agjëronjënë? ¹⁹ Edhe Jisuj u tha, Mos muntjnënë t'agjëronjënë dasmorëtë, gjersa të jetë dhëndërrri bashkë me ata? sa kohë kanë dhëndërrinë me vetëhen' e tyre, s'muntjnënë t'agjëronjënë; ²⁰ Po dotë vijnë dit, kur dotë merretë dhëndërrri, edhe atëhere dot' agjëronjënë nd'ato dit. ²¹ Edhe asndonjë s'qep anërë pëlhure së-re mbë robë të-vjetërë; ndë mos, të-mbushurit' e asaj të-ri heq prej së-vjetërë-së, edhe të-grisuritë bënë të më të-keq. ²² Edhe asndonjë s'vë verë të-re ndë calikë të-vjetërë; ndë mos, ver' e-re gris calikëtë, edhe vera derdhetë, edhe calikëtë prishenë; po ver' e-re duhetë të vihetë ndë calikë të-rinj.

²³ Edhe ay tek po shkonte një ditë të-shëtunë ndëpër **ara** të-mbjella, nxënësit' e ati, dyke bërë udhë, zunë të çkoqjnënë kallinj. ²⁴ Edhe Farisenjt' i thoshinë, Shih, përse bëjnë ditën' e-shëtunë atë që s'është' e udhësë? ²⁵ Edhe ay u thosh atyre, Askurrë s'kini kënduarë ç'bëri Dhavidhi, kur pat nevojë, edhe i erdhi uri ati edhe atyreve që ishinë bashkë me atë? ²⁶ Qysh hyri ndë shtëpi të Perëndisë ndë **ditët** të Aviathar krye-priftit, edhe hëngri bukët' e parëvënjesë, të-cilatë s'është' e udhësë t'i hajë **tjetërë njeri**, veç priftërvet, edhe u dha edhe atyreve që ishinë bashkë me atë? ²⁷ Përandaj u thoshte atyre, E-shëtuna është bërë për njerinë, e jo njeriu për të-shëtunënë; ²⁸ Përandaj i bir' i njeriut është i-zoti edhe i së-shëtunësë.

Krye 3

¹ Pasandaj hyri përsëri ndë sinagogjit; edhe atje ish një njeri që kish dorënë të-thatë. ² Edhe vininë re atë, a dot'a shëronte atë **ditën'** e-shëtunë, qët'a përlfisinë. ³ Edhe ay i thotë njeriut që kishte dorënë të-thatë, Ngreu **e qëndro** ndë mest. ⁴ Pasandaj u thot' atyre, Esht' e udhësë të bënjë njeriu mirë të-shëtunatë, apo të-bënjë keq? të-shpëtonjë shpirt, apo të vrasë? Po ata s'bëninë zë. ⁵ Atëhere si i vuri re reth me zëmërim, sepse i erdhi keq për ashpërimn' e zëmërës' s'atyre, i thotë njeriut, Shtri dorënë t'ëndë. Edhe **ay** e shtriu; edhe dor' e ati ubë e shëndoshë (posi tjetëra). ⁶ Edhe Farisenjtë si duallnë, për-një-herë bënë këshillë bashkë me Irodhianëtë kundrë ati, që t'a prishnjënë.

⁷ Edhe Jisuj shkoj bashkë me nxënësit' e ti mb'anët të detit; edhe i vanë pas shumë shumicë nga Galilea, ⁸ e nga Judhea, e nga Jerusalemi, e nga Idhumea, e që përtej Jordanit; edhe shumë shumicë nga ata që ishinë rreth Tyrës' e Sidhonësë, kur dëgjuanë se sa **punëra** bënte, erdhë tek ay. ⁹ Edhe **ay** u tha nxënësve të ti t'a presë atë afërë një lundrë, për punë të gjindjesë, që të mos e shtrëngonjë. ¹⁰ Sepse shëroj shumë **veta**, kaqë sa bininë sipër ati, që t'a preknjë, sa **veta** kishin smundje. ¹¹ Edhe frymat' e-ndyra kur e vështroninë, i bininë përpara, edhe bërtisininë, dyke thënë, Se ti je i bir' i Perëndisë. ¹² Po **ay** shumë i qërtonte, që të mos e çfaqnjënë.

¹³ Pasandaj hipën ndë malt, edhe thërret përënë vetëhes sa **njerës** deshi ay; edhe **ata** vanë tek ay. ¹⁴ Edhe sgjodhi dy-mbë-dhjetë **veta**, që të jenë bashkë me atë, edhe që t'i dërgonjë të lëcisnjënë. ¹⁵ Edhe të kenë pushtet të shëronjënë smundjetë, edhe të kërrënjënë dajjtë; ¹⁶ Simonnë, që j'a vuri emërin Pjetër; ¹⁷ Edhe Jakovinë të birrë e Zevedheut edhe Joannë të vëllan' e Jakovit, edhe u'a vuri emërin Voanergjes, që do-me-thënë, Bij bubullime; ¹⁸ Edhe Andrenë, e Filipnë, e Varthollomenë, e Matthenë, e Thomanë, e Jakovinë **të birrë** e Allfeut, e Thadhenë, e Simon Kananitinë, ¹⁹ Edhe Judhë Iskariotinë, i-cili edhe e trathëtoj.

²⁰ Edhe vijnë ndë **një** shtëpi; edhe mblidhetë përsëri gjindje, kaqë sa ata s'muntninë të hanin' as bukë. ²¹ Edhe kur dëgjuanë njerëzit' e ati, duallnë t'a mbajnë, sepse thoshinë, Se është jashtë mënc.

²² Edhe shkronjësitë, që sbrnitë nga Jerusalemi, thoshninë, Se ka Veelzevulinë, edhe se kërrën dajjtë me anë të të-parit të dajvet.

²³ Po **ay**, si i thirri ata përanë, u thoshte me paravolira, Si munt të kërrejë Satanaj Satananë? ²⁴ Edhe një mbretëri ndë undaftë kundrë vetëhes' së saj, ajo mbretëri s'munt të qëndronjë; ²⁵ Edhe një shtëpi në undaftë kundrë vetëhes' së saj, ajo shtëpi s'munt të qëndronjë. ²⁶ Edhe Satanaj ndë ungrit kundrë vetëhes' së tij, edhe unda, s'munt të qëndronjë, po i erdhi fundi. ²⁷ Asndonjë s'munt të hynjë ndë shtëpit të të-fortit e të rrëmbenjë enët' e ati, ndë mos e lihtë më përpara të-fortinë; edhe atëhere do të rrëmbenjë shtëpin' e ati. ²⁸ Me të-vërtetë po u them juve, Se bijvet të njerësvet dot' u ndjenenë gjithë fajetë edhe të-sharhtë sa që të shanjënë, ²⁹ Po ay që të shanjë kundrë Frymës' së-Shënjtëruarë, nukë ka ndjesë për **gjithë** jetënë, po është fajtuar për dënim të-pasosurë; ³⁰ Sepse thoshinë, se Ka frymë të-ndyrë.

³¹ Vijnë pra të vëllezërit' edhe e ëm' e ati, edhe si qëndruanë jashtë, dërguanë tek ay, që t'a thërresënë. ³² Edhe rreth ati rrinte gjindje; edhe i than' ati, Na jot' ëmë edhe t'ët vëllezër te po të kërkojnë jashtë. ³³ Po **ay** upërgjeq atyreve, dyke thënë, Cila është im' më a **cilëtë janë** t'ëm vëllezër? ³⁴ Edhe si hodhi sytë rrotullë mb'ata që rrininë përanë ati, tha, Na im' më edhe t'ëm vëllezër. ³⁵ Sepse ay që të bënëj dashurimn' e Perëndisë, ky është im vëlla, edhe ime motrë, edhe mëmë.

Krye 4

¹ Edhe përsëri u të mësonte ndaj detit; edhe umbloth përan' ati shumë gjindje, kaqë sa **ay** hyri ndë lundrët edhe rrinte ndë dett; ² Edhe tërë gjindja ishte mbi dhet përanë detit edhe i mësonte ata shumë **gjërëra** me paravolira, edhe u thosh atyre ndë mësimit të ti.

³ Dëgjoni; na tek doli mbjellësi të mbjellë; ⁴ Edhe mbë të-mbjellurit, një pjesë ra mb'udhët, edhe erthnë shpest' (e qiellit) edhe e hangrrë. ⁵ Edhe tjtatëra ra mbë gurishtet, ku s'kish dhe shumë, edhe për-një-here biu, sepse s'kish dhe të-thellë; ⁶ Po kur leu djelli, u doq, edhe me-qënë-që s'kish rrënjë, utha. ⁷ Edhe tjtatëre ra ndë drizat; edhe drizatë hipnë edhe e mbytnë, edhe pemë s'dha. ⁸ Edhe tjtatëre ra ndë dhet të-mirë, edhe epte pemë dyke hipur' e dyke rriturë, edhe pruri **pemë** njëra tri-dhjetë, e njëra gjashtë-dhjetë, e njëra një qint. - ⁹ Edhe u thoshte atyre, Ay që ka veshë për të dëgjuar, letë dëgjojë.

¹⁰ Edhe kur mbeti vetëmë, ata që ishinë rreth ati bashkë me të dy-mbë-dhjetëtë e pyetnë për paravolinë. ¹¹ Edhe **ay** u thoshte atyre, Mbë ju është dhënë të njihni fshehësirën' e mbretëris' së Perëndisë; po mb'ata që janë jashtë, të-gjitha bënenë me paravolira. ¹² Që dyke parë të vështronjënë, edhe të mos shohënë; edhe dyke dëgjuarë të dëgjonjënë, edhe të mos kupëtonjënë, semos ndonjëherë kthenen e u falenë fajetë. ¹³ Pasandaj u tho' atyre, Nuk' e dini këtë paravoli? edhe si dotë kupëtoni gjithë paravolitë?

¹⁴ Mbjellësi **është' ay që** mbjellë fjalënë. ¹⁵ Edhe ata përan' udhësë janë këta, ndë të-cilët mbillet fjala; po kur dëgjonjënë, për-një-herë vjen Satanaj, e **u** merr fjalënë që është mbjellë ndë zëmërat t'atyre. ¹⁶ Edhe gjith-ashtu ata që mbillenë ndë gurishtet janë këta, të-cilëtë, kur dëgjonjënë fjalënë, për-një-herë e marrënë me gëzim; ¹⁷ Po s'kanë rrënjë ndë vetëhet të tyre, po janë për pak kohë; pasandaj, kur bënetë shtrëngim a të-ndjekurë për fjalënë, për-një-here skandalisenë. ¹⁸ Edhe ata që mbillenë ndë drizat janë këta, të-cilëtë dëgjonjënë fjalënë; ¹⁹ Po kujdeset' e kësaj jete, edhe të-gënjerët' e pasjesë, edhe dëshërimetë për të-tjera **gjërëra**, hynjënë e mbytnjënë fjalënë, edhe **kjo** bënetë e-papemshime. ²⁰ Po ata që umbollnë ndë dhet të-mirë janë këta, të-cilëtë dëgjonjënë fjalënë, edhe e presënë, edhe bjenë pemë, një tridhjetë, një gjashtë-dhjetë, edhe një një qint.

²¹ Edhe u thoshte atyre, Mos vjen kandili që të vihetë ndënë shinikt a ndënë shtratt? nukë që të vihetë mbi kandiliert? ²² Sepse s'ka gjë të-fshehëtë që të mos

shpalletë; as nuk' është bërë ndonjë gjë e-fshehurë, që të mos çfaqetë. ²³ Ndë ka ndonjë veshë për të dëgjuarë, letë dëgjonjë.

²⁴ Edhe u thoshte atyre, Vini re ç'dëgjoni; me ç'matës matni, dot'u matetë **edhe juve**, edhe dotë shtonetë mbë ju që dëgjoni. ²⁵ Sepse ati që ka dot' i epet' **edhe tjetërë**, edhe ati që s'ka, edhe ajo që ka dotë merretë prej ati.

²⁶ Edhe thoshte, Kështu është mbretëri' e Perëndisë, posi një njeri që heth farënë mbë dhet, ²⁷ Edhe fle e ngrihetë nat' e ditë; edhe fara mbin, edhe rritetë, kështu që ay s'e di **se qysh**. ²⁸ Sepse dheu prej vetiu bje pemë, më parë bar, pastaj kalli, pastaj të-plotë grurë ndë kallit. ²⁹ Edhe kur arrihetë pema, dërgon drapërinë, sepse arriu të-korrëtë.

³⁰ Edhe thoshte, Me se t'a përgjajmë mbretërin' e Perëndisë? a me ç'farë paravolie t'a mbarasojmë? ³¹ Eshhtë si një koqe sinapi, e cila, kur mbilletë ndë dhet, është m'e-vogëlë se gjithë faratë që janë mbi dhet; ³² Po si mbilletë, rritet' e bënë të munt të rrinë ndënë hijet' asaj.

³³ Edhe me shumë të-këtila paravolira u fliste atyre fjalënë, sikundrë muntninë t'a dëgjoninë. ³⁴ Edhe pa paravolira nuk' u'a fliste atyre; po veçan nxënëset të ti u'a sgjithë të-gjitha.

³⁵ Edhe mb'atë ditë, si ungrys, u thot' atyre, Letë hidhemi përtej. ³⁶ Edhe **nxënësitë**, si lanë gjindjenë, e marrënë sikundrë ishte ndë lundrët; edhe të-tjera lundrëza ishinë bashkë me atë. ³⁷ Edhe bënë të një thëllim ere i-math; edhe valëtë bininë brëndat ndë lundrët, kaqë sa ajo tani po mbushej. ³⁸ Edhe ay ishte ndë të-prapësmet anë **të lundrësë** dyke fjeturë mbi ndënëkresët; edhe e sgjojnë e i thonë, Mësonjë, s'do të dish se po humbemi? ³⁹ Edhe **ay** ungrit e qërtoj erënë, edhe i tha detit, Pusho, sbutu. ⁴⁰ Edhe pushoj era, edhe u bë bunac' e-mathe. Pastaj u tha atyre, ç'frikacarë jeni kështu? Si s'kini besë? ⁴¹ Edhe ata ufrikësuanë me frikë të-mathe, edhe i thoshinë njëri tjetërit, Cili vallë është ky, që edhe era edhe deti e dëgjonjënë.

Krye 5

¹ Edhe erthnë **nd'anët** të-përtejme të detit, ndë vënt të Gadharinjvet. ² Edhe posa doli nga lundra, për-një-here i doli përpara nga varretë një njeri me frymë të-ndyrë, ³ Që kishte të-ndënjuritë ndër varret, edhe asndonjë s'muntte t'a lithte as me vargje hekurash; ⁴ Sepse shumë herë qe lidhurë me hekura ndër këmbë e me vargje hekurash, po ay i kishte këputurë vargjet' e hekuravet edhe thyerë hekurat' e këmbëvet; edhe asndonjë s'muntte t'a sbutte. ⁵ Edhe gjithënjë, dit' e natë, ishte ndëpër varret e ndëpër malet dyke bërëtitur e dyke copëtuar vetëhen' e ti me gurë.

⁶ Edhe kur pa Jisunë për së largu, ulëshua me vrap edhe i ufal, ⁷ Edhe dyke bërëtiturë me zë të-math thotë: Ç'ke ti me mua, o Jisu, i bir' i Perëndis' së-lartë? të vë mbë be mbë Perëndinë, të mos më mudojsh. ⁸ Sepse **Jisuj** i thoshte, Dil nga njeriu, o frym' e ndyrë. ⁹ Edhe e pyeste, Si t'a **thonë** emërinë? Edhe **ay** upërgjeq e tha, Legjeon m'a **thonë** emërinë, sepse jemi shumë. ¹⁰ Edhe i lutej shumë, që të mos e dërgonjë jashtë vëndit.

¹¹ Edhe atje ndaj malit ishte dyke kulloturë një tuf' e madhe derrash; ¹² Edhe i u lutnë ati gjithë djajtë, dyke thënë, Dërgo-na ndër derrat, që të hyjmë ndër ata. ¹³ Edhe Jisuj për-një-here u dha lejë. Edhe frymat' e ndyra duallnë, e hynë ndër derrat; edhe tuf' e derravet udruht prej shkëmbit ndë dett, (edhe ishinë afërë dy mijë), edhe umbytnë ndë dett. ¹⁴ Edhe ata që kullotninë derratë iknë, edhe dhanë zë ndë qytett e ndëpër arat. Edhe duallnë të shohënë ç'është këjo **punë** që ubë. ¹⁵ Edhe vijnë tek Jisuj, edhe vënë re të djallosurinë që pat pasurë legjeoninë dyke ndenjurrë, e të-veshurë, e të-urtësuarë; edhe ufrikësuanë. ¹⁶ Edhe ata që panë u

treguan' atyreve, si gjajti **puna** mbë të djallosurinë, **si** edhe për derratë. ¹⁷ Edhe zunë t'i lutenë të ikënjë nga sinorët' e atyreve.

¹⁸ Edhe kur hynte ay ndë lundrët, ay që pat qënë i-djallosurë i lutej të jetë bashkë me atë. ¹⁹ Edhe Jisuj s'e la, po i thotë, Ecë ndë shtëpit t'ënde te njerëzit' e tu, edhe ep-u zë për **gjithë** sa të bëri Zoti edhe të përdëlleu. ²⁰ Edhe ay iku, edhe zuri të lëcisë ndë Dhekapolë sa i bëri ati Jisuj; edhe të-gjithë çuditëshinë.

²¹ Edhe Jisuj si ukapërxye përsëri me lundrë mb'anët të-përtejme, shumë gjindje umbloth tek ay; edhe ay ishte përanë detit.

²² Edhe na tek vjen një nga të-parët' e sinagogjisë, **që e kishte** emërinë Jair; edhe **ky** kur pa atë, i bje ndër këmbë; ²³ Edhe i lutej shumë, dyke thënë, se ime bijëzë, është mbë frymët të-pastajme; **të-lutem** të vijsh e të-vësh duartë mbi atë, që të shpëtonjë; edhe dotë rronjë. ²⁴ Edhe **ay** vate bashkë me atë; edhe shumë gjindje i vininë pas, edhe e shtrëngoninë.

²⁵ Edhe një grua që kishte të-rrjedhurë gjaku dy-mbë-dhjetë vjet, ²⁶ Edhe që kishte hequrë shumë nga shumë shëronjës, edhe që kishte prishurë gjithë ç'kishte pasurë, edhe që s'kishte parë asndonjë dobi, po ishte bërë edhe më keq, ²⁷ Kur dëgjoj për Jisunë, erdhi ndë mest të gjindjesë që prapa, e preku robën' e ati; ²⁸ Sepse thoshte, se edhe rrobat' e ati ndë prekça, dotë shpëtonj. ²⁹ Edhe për-një-here utha burimi i gjakut t'asaj, edhe e ndjeu ndë trupt të saj se ushërua nga smundja. ³⁰ Edhe Jisuj për-një-here, si e kupëtoj ndër vetëhe fuqinë që doli nga ay, ukëthye te gjindja, e thoshte Kush më preku rrobotet? ³¹ E-dhe nxënësit' e ati i thoshinë, Sheh gjendjenë se të shtrëngon, edhe thua, Kush më preku? ³² Po ay vinte re përqark që të shohë atë që bëri këtë. ³³ Edhe gruaja dyke trëmbur' e ay dridhurë, sepse e dinte, se ç'ishte bërë tek ajo, erdhi e i ra **ndër këmbë**, edhe i tha gjithë të-vërtetënë. ³⁴ Edhe ay i tha, Bijë, besa jote të shpëtoj; ecë ndë paqtim, edhe ij e-shëndoshë nga smundja jote.

³⁵ Ay tek po fliste edhe, vijnë nga i-par' i sinagogjisë, dyke thënë, Se jot' bijë vdiq; përse po e mundon mësonjësinë? ³⁶ Po Jisuj posa dëgjoj fjalënë që po flitej, i thotë të-parit të sinagogjisë, Mos kij frikë, vetëmë beso. ³⁷ Edhe s'la asndonjë të vejë prapa bashkë me atë, veç Pjetrinë edhe Jakovinë edhe Joaninë të vëllan' e Jakovit. ³⁸ Edhe vjen ndë shtëpit të të-parit të sinagogjisë, edhe vështron trazyra, e **njerës** që qanin' e ulërininë shumë. ³⁹ Edhe si hyri, u thot' atyre, Ç'bëni trazyrë e qani? vashëza nukë vdiq, po po fle. ⁴⁰ Edhe ata e përqeshninë. Po ay, si nxori jashtë të-gjithë, merr me vetëhe t'anë' e vashëzësë edhe t'ëmën' edhe ata që ishinë bashkë me atë, edhe hyri **atje** ku ishte dergjurë vashëza. ⁴¹ Edhe dyke rrokurë dorën' e vashëzësë, i tha asaj, Talitha kumi, që e-kthyerë do me thënë, Vashëzë, të them, ngreu. ⁴² Edhe për-një-here vashëza ungrit, edhe ecënte; sepse ishte dy-mbë-dhjetë vjeç. Edhe uçuditnë me çudi të-madhe. ⁴³ Edhe i porositi shumë të mos e marrë vesh këtë asnjeri; edhe tha t'i epet' asaj të hajë.

Krye 6

¹ Edhe doli andej, edhe erdhi ndë vëntt të ti, edhe nxënësit' e ti i venë pas.

² Edhe kur erdhi e-shëtuna, zuri të mësojë ndë sinagogjit; edhe shumë **veta** kur dëgjoninë, çuditëshinë, e thoshinë, Që kur **i ertnë** këti këto? edhe ç'është këjo dituri që i është dhënë këti, edhe të-kërilla çudira bënenë nga duart' e ati? ³ Nuk' është ky mjeshtri, i bir' i Marisë, e i vëllaj i Jakovit e i Josiut e i Judhësë e i Simonit' edhe nukë janë të-motrat' e ati këtu ndë ne? Edhe skandaliseshinë mb'atë. ⁴ Po Jisuj u thoshte atyre, Se nukë ka profit të-panderçim, veç ndë atdhet të ti, edhe ndër njerëzit të ti, edhe ndë shtëpit të ti. ⁵ Edhe s'muntte të bënte atje asndonjë çudi, veç mbë pak të-smurë vuri duartë e i shëroj. ⁶ Edhe çuditej për pabesërin' e atyre. Edhe shkonte fshatravet rrotullë, dyke mësuarë.

⁷ Edhe thirri përanë të dy-mbë-dhjetëtë, edhe zuri t'i dërgonjë dy nga dy; edhe u epte pushtet kundër frymavet të-ndyra. ⁸ Edhe i porositi ata të mos mbanjnë asgjë udhësë, veç një stap vetëmë; as trajstë, as bukë, as ramë ndë brest; ⁹ Po të jenë mbathurë me sholëza, edhe të mos veshnjënë dy rroba. ¹⁰ Edhe u thoshte atyre, Mbë ç'shtëpi që të hyni, mbetuni atje gjersa të dilni q'andej. ¹¹ Edhe sa **vet**a të mos u presënë juve, as të mos u dëgjonjnë juve, kur të dilni andej, shkuntni pluhurinë **që** është përposh këmbëvet t'uaj, për dëshmim mb'ata; me të-vërtetë po u them juve, Më i-duruarshim dotë jetë mundimi ndë Sodhamat e ndë Gomorrat ndë ditët të gjyqit, se mb'atë qytet. ¹² Edhe ata duallnë e lëçitninë që të pendonënë **njerëzitë**; ¹³ Edhe kërreninë shumë djaj; edhe lyeninë me vaj shumë të-sëmurë edhe i shëroninë.

¹⁴ Edhe dëgjoj mbreti Irodh, (sepse emër' i ati kishte dalë i-çfaqurë,) edhe thoshte, Se Joani që pagëzonte është ngjallurë nga të-vdekuritë, edhe përandaj fuqit' e qiellit punojnë me anë t'ati. ¹⁵ Të-tjerë thoshinë, Se **ay** ishte Ilija. Po të-tjerë thoshinë, Se është profit a si një nga profitëritë. ¹⁶ Po Irodhi, kur dëgjoj, tha, Se ky është Joani, të-cilit unë i preva kryetë; ay është ngjallurë nga të-vdekuritë.

¹⁷ Sepse vetë Irodhi dërgoj e zuri Joaninë, edhe e lidhi ndë burk për Irodhiadhënë gruan' e Filipit të vëllat sepse e kishte marrë **për** grua. ¹⁸ Sepse Joani i thoshte Irodhit, Se s'është' e udhësë të kesh ti gruan e t'yt vëllaj. ¹⁹ Andaj Irodhiadha e kishte mëri, edhe donte t'a vriste, po nukë muntte. ²⁰ Sepse Irodhi kishte frikë nga Joani, dyke ditur' atë **për** njeri të-drejtë edhe për shënjt; edhe e ruante, edhe bënte shumë **punë** dyke dëgjuar' atë, edhe me gëzim e dëgjonte. ²¹ Edhe kur erdhi **një** dit' e-mbarë ndë të-cilët Irodhi u bëri darkë për ditën' e të-lindurit të ti të-mëdhenjvet të ti e kryemisëvet e të-parëvet të Galilesë, ²² Edhe hyri e bij' e Irodhiadhësë, e kërceu, edhe i pëlqeu Irodhit edhe atyreve që ishinë ndënjurë bashkë ndë mësallët, mbreti i tha vashëzësë, Lyp-më ç'të duash, edhe dotë t'a ap. ²³ Edhe i bëri be asaj, gjer mbë gjysmën' e mbretërisë s'ime. ²⁴ Edhe ajo doli e i tha s'ëmësë, ç'të lypnj? Edhe ajo tha, Kryet' e Joan Pagëzorit. ²⁵ Edhe **ajo** për-një-here hyri me nxitim te mbreti, e lypi dyke thënë, Dua të më apç tani ndë talure kryet' e Joan Pagëzorit. ²⁶ Edhe mbreti u hidhërua fort, po për betë që kishte bërë, edhe për ata që ishinë ndënjurë bashkë **me atë** ndë mësallët, nukë deshi t'ja hedhë poshtë kërkimnë. ²⁷ Edhe për-një-here mbreti dërgoj një trim, edhe urdhëroj të bihetë kryet' e ati. ²⁸ Edhe ay vate, e i preu kryetë ndë burkt; edhe e pruri kryet' e ati mbë talure, edhe j'a dha vashëzësë; edhe vashëza j'a dha s'ëmësë. ²⁹ Edhe nxënësit' e ati, kur dëgjuanë, erthnë, edhe ngritnë trupin' e ati, edhe e vunë ndë varr.

³⁰ Edhe apostojtë mblidhenë te Jisuj, edhe i rrëfynë të-gjitha, edhe sa bënë, edhe sa mësuanë. ³¹ Edhe u tha atyre, Ejani ju vetë veçanë ndë **një** vënt të-shkretë, edhe prëhi pak; sepse ishinë shumë ata që vinin' e shkoninë, edhe as për të ngrenë s'kishinë kohë. ³² Edhe **ata** vatnë me lundrë ndë një vënt të-shkretë veçanë.

³³ Edhe (gjindja) pan' ata dyke shkuarë, edhe shumë **vet**a e njohne; edhe mbë këmbë nga gjithë qyetetetë usulnë atje, edhe arritnë më përpara se ata, edhe umblohnë për an' ati. ³⁴ Edhe Jisuj, kur doli, pa shumë gjindje edhe j'udhëmp për ata, sepse ishinë si dhën që s'kanë bari; edhe zuri t'i mësonjë shumë.

³⁵ Edhe tani me-qënë-që kishte shkuarë shumë koha i uafëruan' ati nxënësit' e i thonë, se vëndi është' i-shkretë edhe tani koha ka shkuarë shumë; ³⁶ Lësho ata, që të venë ndëpër arat e ndëpër fshatrat rrotullë, e të blenë bukë për vetëhen' e tyre; sepse s'kanë se ç'të hanë. ³⁷ Po ay upërgjeq e u tha atyre, Ep-u-ni juve atyre të hanë. Edhe **ata** i thonë, Të vemi e të blemë dy qint dinarë bukë, e t'u apëm' atyre të hanë? ³⁸ Edhe ay u thot' atyre, Sa bukë kini? shkoni e shihni. Edhe si **van' e** panë, i thonë, Pesë, edhe dy pishqe. ³⁹ Edhe **ay** urdhëroj ata t'i vënë ata të rinë të

gjithë truveza truveza përmi bart të-njomë. ⁴⁰ Edhe ata ndënjnë togje togje, nga një qint e nga pesë-dhjetë. ⁴¹ Edhe **ay** si mori të pesë bukët' e të dy pishqetë, ngriti sytë ndë qiell, e bekoj, edhe theu bukëtë edhe u'a dha nxënësve të ti, që t'i vënë përpara atyreve; edhe të dy pishqetë u a ndau të-gjithëve. ⁴² Edhe të-gjithë hëngrrë e ungjnë. ⁴³ Edhe ungritnë dy-mbë-dhjetë kofinë plot me copëra, edhe nga pishqetë. ⁴⁴ Edhe ata që hëngrrë bukëtë ishinë si ndonja pesë mijë burra.

⁴⁵ Edhe për-një-here shtrëngoq nxënësit' e ti të hyjnë ndë lundrët, edhe të venë më parë **se ay** mb'at'anë ndë Vithsaida, gjersa ay të lëshonte gjindjenë. ⁴⁶ Edhe si i lëshoj, vate ndë malt të faletë.

⁴⁷ Edhe kur ungrys, lundra ish ndë mest të detit, edhe ay vetëmë mbi tokët.

⁴⁸ Edhe pa ata që po mendoneshinë mbë të-voziturit; sepse era ishte kundrë atyre; edhe mbë të-katrëtënë ruajtje të natësë vjen tek ata, dyke ecurë mbi dett; edhe donte t'i kapërxente. ⁴⁹ Po ata kur pan'atë që po ecënte mbi dett, pandehné se ishte hije, edhe bërtitnë. ⁵⁰ Sepse të-gjithë e panë, edhe udrothnë. Edhe për-një-here foli bashkë me ata, e u thot' atyre, Kini zëmërë; unë jam, mos ufrikësoni. Edhe hipi tek ata ndë lundrët; edhe era pushoj. ⁵¹ Edhe me vetëhen' e tyre habiteshinë fort tepërë, edhe çuditeshinë. ⁵² Sepse nuk' e muarnë vesh nga bukëtë; sepse zëmër' e atyre ish e-ashpëruarë.

⁵³ Edhe si ukapërxyenë, erthnë ndë dhet Gjennisaret, edhe hothonë hekurë ndë liman.

⁵⁴ Edhe ata kur duallnë nga lundra, për-një-here e njohnë, ⁵⁵ Edhe uturnë ndëpër gjith'ata vëndë rrotullë, e zunë të bininë mbi shtratëra ata që kishinë keq atje ku dëgjoninë se është. ⁵⁶ Edhe kudo që hynte ndër fshatëra, a ndër qytete, a ndër ara, vininë të-smurëtë ndëpër tregjet, edhe i luteshinë të preknjënë vetëmë pëqin' e rrobës' s'ati; edhe **gjithë** sa e prekninë, shëroneshinë.

Krye 7

¹ Atëhere mbliidenë tek ay Farisenjtë, edhe disa nga shkronjësitë, që kishin' ardhurë nga Jerusalimi. ² Edhe kur panë, se disa nga nxënësit' e ati haninë bukë me duar të-fëlliqura, do-me-thënë të-palara, i përfolnë. ³ (Sepse Farisenjt' edhe gjithë Judhenjtë, ndë mos lafshinë duartë gjer ndë bryllt, nukë hanë, sepse mbajnë fjalënë që u kanë lënë pleqtë; ⁴ Edhe **kur kthenenë** nga tregu, ndë mos ulafshinë, nukë hanë; edhe shumë të-tjera ka që kanë marrë për të mbajturë, **si** të-lara potirësh, e limash, e enësh të-ramta, e shtratërash.) ⁵ Pasandaj Farisenjt' e shkronjësit' e pyesënë, përse nxënësit' e tu nuk' ecëjnë sipas fjalëveve që kanë lënë pleqtë, po me duar të-palara hanë bukë?

⁶ Po ay upërgjeq e u tha atyre, Se mirë profitepsi Isaia për ju ipokritëritë, sikundrë është shkruarë, "Ky llaus me buzëtë më nderon, po zëmër' e atyre është lark prej meje; ⁷ Edhe kot më nderonjënë, dyke mësuarë mësimë porosi njerëzish." ⁸ Sepse kini lënë porosin' e Perëndisë, e mbani fjalëtë që kanë lënë njerëzitë, të-lara limash e potirësh, edhe bëni shumë të-tjera të-tilla si këto.

⁹ Edhe u thosh atyre, Mirë e hithni poshtë, porosin' e Perëndisë, që të mbani fjalënë që kini lënë. ¹⁰ Sepse Moisiu ka thënë, "Ndero t'ët atë e t'ët emë;" edhe, "kush flet keq për t'an' a për t'ëmënë pa fjalë të vritetë." ¹¹ Po ju thoni, Njeriu ndë i thëntë t'et a s'ëmësë, kurban, që do me thënë dhurëti, është çdo e-mirë që dotë shohq prej meje, **është mjaft**, ¹² dhe s'e lini më t'i bënë asgjë t'et a s'ëmësë, ¹³ Edhe shkëlni fjalën' e Perëndisë për fjalënë t'uj që kini lënë; edhe bëni shumë të-tilla **punë** si këto.

¹⁴ Edhe si thirri për-anë gjithë gjindjenë, u thosh atyre, Dëgjo-më-ni të-gjithë, edhe merni vesh; ¹⁵ S'ka asgjë që përjashta njeriut që hyn tek ay që munt t'a ndynjë,

po ato që dalënë prej ati, ato janë që e ndynjënë njerinë. ¹⁶ Ay që ka veshë për të dëgjuarë letë dëgjonjë.

¹⁷ Edhe kur hyri ndë **një** shtëpi prej gjindje-së, e pyesninë nxënësit' e ti për paravolinë. ¹⁸ Edhe **ay** u tha atyre, Kështu edhe ju jini të-pamarrë vesh? s'merrni vesh se çdo gjë që i hyn njeriut që përjashta nukë munt t'a ndynjë? ¹⁹ Sepse nukë hyn ndë zëmëret' t'ati, po ndë barkut; edhe del ndë të-dalët, dyke qëruarë gjithë të-ngrënatë. ²⁰ Po thoshte, se ç'del nga njeriu, ajo ndyn njerinë. ²¹ Sepse që përbrënda nga zëmër' e njerësvet dalënë mendimet' e-liq, ndyrësira, kurvëira, vrasje, ²² vjedhje, lakmime, ligësira, kobim, tepërë-ndyrësi, të shikuarë me sy të-lik, vllasfimi, madhështi, marrësi. ²³ Gjithë këto të-liga që përbrënda dalënë, edhe ndynjënë njerinë.

²⁴ Edhe ungrit prej andej, e vate ndë sinorët të Tyrës' e të Sidhonësë, edhe si hyri ndë një shtëpi, nukë deshë t'a marrë vesh asneri; po s'mundi të fshihetë.

²⁵ Sepse një grua, së-cilësë e bijëza kishte frymë të-ndyrë, kur dëgjoj për atë, erdhi e i ra ndër këmbë. ²⁶ Edhe gruaja ishte greke, Syrofinike nga kombi; edhe i lutej të kërrënjë djallinë prej së bijësë. ²⁷ Po Jisuj i tha asaj, Letë nginjenë më përpara djemtë; sepse s'është mirë të marrë ndonjë bukën' e djemvet, edhe t'u'a hedhë këlyshvet **të qënvët**. ²⁸ Po ajo upërgjeq e i tha, Po, Zot, po edhe këlyshëtë përposh truvezësë hanë nga thërrimet' e çunavet të-vegjëlë. ²⁹ Edhe ay i tha asaj, për këtë fjalë shko; djalli doli nga jot' bijë. ³⁰ Edhe **ajo** kur vate ndë shtëpit të saj, gjeti të bijënë rënë mbë shtratt edhe djallinë të-kërryerë.

³¹ Edhe përsëri doli nga sinorët' e Tyrës' e të Sidhonësë, edhe erdhi ndaj detit të Galilesë ndëpër mest të sinorëvet të Dhekapolësë.

³² Edhe i sjellënë një të-shurdhërë belbacuk, edhe i lutenë të vërë dorënë mbi atë. ³³ Edhe ay e mori prej gjindjesë veçanë, edhe vuri gishtërit' e ti ndë veshët t'ati, edhe si pshtyti, i preku gjuhënë; ³⁴ Edhe si ngriti sytë ndë qiellit, psherëtiti, edhe i thotë ati, Effatha, që do me thënë, Hapu. ³⁵ Edhe për-një-here uhapnë veshët' e ati, edhe usgith të-lidhurit' e gjuhës' s'ati, edhe fliste drejt.

³⁶ Edhe i porositi të mos i thonë asneriu; po sa më **tepërë** i porositte ay, kaqë më tepërë ata e lëçitinë. ³⁷ Edhe çuditëshinë fort tepërë e thoshinë, Mirë i ka bërë të-gjitha; edhe të-shurdhërit' i bën të dëgjonjënë, edhe memecëtë të flasënë.

Krye 8

¹ Nd'ato dit, pasi ishte shumë gjindje, edhe s'kishinë se çtë haninë, **Jisuj** thërriti përënë nxënësit' e ti, e u thot' atyre, ² Më dhëmbetë për gjindjenë, sepse tani **janë** tri dit që rrinë përënë meje, edhe s'kanë se ç'të hanë; ³ Edhe ndë i lëshofsha të-pangrënë **për** ndë shtëpit të tyre, dotë këputënë mb'udhë; sepse ca nga ata kanë ardhurë prej së-largu. ⁴ Edhe nxënësit' e ati i upërgjeqnë, Nga dotë muntnjë njeriu t'i nginjë këta me bukë këtu ndë shkretëtirët? ⁵ Edhe **ay** i pyeti, Sa bukë kini? Edhe ata i thanë, Shtatë. ⁶ Edhe porositi gjindjenë të unjenë përdhe; edhe si mori të shtatë bukëtë, e ufal ndersë, i theu, edhe u'a dha nxënësve të ti, që t'i vënë përpara **gjindjesë**; edhe **ata** i vunë përpara gjindjesë. ⁷ Edhe kishinë pak pishqe të-vegjëlë; edhe si bekoj, tha të vënë përpara edhe ata. ⁸ Edhe hëngrë e unginjënë; Edhe ngritnë tepërica copash, shtatë çporta. ⁹ Edhe ata që hëngrë ishin sinja katër mijë **veta**; pasandaj i lëshoj ata.

¹⁰ Edhe për-një-here hyri ndë lundrët bashkë me nxënësit' e ti, edhe erdhi nd'anët Dhallmanutha.

¹¹ Edhe duallë Farisenjtë, e zunë të bishetonjënë me atë, edhe të lypnjënë nga ay shënjë prej qiellit, dyke ngar' atë. ¹² Po **ay** si psherëtiti ndë shpirt të ti, thotë, Përse lypën shënjë ky bres? me të-vërtetë po u them juve, Nukë dot' i epetë shënjë këti brezi. ¹³ Edhe si i la, hyri përsëri ndë lundrët, e shkoj nd'**anët** të-përtejme.

¹⁴ Edhe ata haruanë të marrënë bukë, edhe s'kishinë me vetëhe ndë lundrët veç një bukë. ¹⁵ Edhe ay i porosiste, dyke thënë, Shikoni, ruhi nga brumi i Farisenjvet edhe nga brumi i Irodhit. ¹⁶ Edhe **ata** mendoneshinë ndër mest të tyre, dyke thënë, Se s'kemi bukë. ¹⁷ Edhe Jisuj si e kupëtoj, u tha atyre, Ç'mendoneni, se s'keni bukë? edhe s'merrni vesh as kupëtoni? edhe po t'ashpërë e keni zëmërenë t'uaj? ¹⁸ Dyke pasurë sy, nukë shihni, edhe dyke pasurë veshë, nukë dëgjoni? dhe nukë kujtoni? ¹⁹ kur ju theva të pesë bukëtë mbë të pesë mijët, sa kofinë plot me copëra ngrittë? I thonë, Dy-mbë-dhjetë.

²⁰ Edhe kur të shtatë **bukëtë** ndë të katrë mijët, sa çporta plot me copëra ngrittë? Edhe ata thanë, Shtatë. ²¹ Edhe u thoshte atyre, Qysh nukë kupëtoni?

²² Pasandaj vjen në Vithsaidha; edhe i bjenë **një** të-verbërë, edhe i lutenë t'a preknjë. ²³ Edhe si e preku prej dore të-vërbërinë, e nxori jashtë fshatit; edhe si pshtyti ndër syt t'ati, vuri duartë mbi atë, edhe e pyeste, ndë sheh gjë. ²⁴ Edhe **ay** si hapi sytë, tha, Shoh njerëzitë se ecëjnë posi drurë. ²⁵ Pasandaj përsëri vuri duartë mbi syt t'ati, edhe e bëri atë të hapnjë sytë, edhe ushërua, edhe shihte kthjellëtë të-gjihta. ²⁶ Edhe e dërgoj ndë shtëpit t'ati, dyke thënë, As ndë fshat të hyjsh, as t'j'a thuash këtë njeriu ndë fshat.

²⁷ Pasandaj doli Jisuj edhe nxënësit' e ti ndëpër fshatrat të Qesaris' së Filipit; edhe udhësë pyeste nxënësit' e ti, dyke thënë atyre, Cili thonë njerëzitë se jam unë? ²⁸ Edhe ata i upërgjeqnë, Joan Pagëzori; edhe të-tjerë **thonë**, Ilija; edhe të-tjerë, një nga profitëritë. ²⁹ Edhe ay u thot' atyre, Po ju cili thoni se jam unë? ³⁰ Edhe Pjetri upërgjeq, e i thotë, Ti je Krishti. Edhe i porositi ata ashpërë që të mos i thonë njeriu për atë.

³¹ Edhe zuri t'i mësonjë ata, se i bir' i njeriut duhetë të pësonjë shumë, edhe të mos pëlqenetë nga pleqt' e nga kryepriftëritë e nga shkronjësitë, edhe të vritetë, edhe pas tri ditsh të ngjalletë. Edhe fliste fjalënë faqeza. ³² Edhe Pjetri e mori veçanë, e zuri t'a qërtonjë. ³³ Po ay si ukthye e vuri re nxënësit' e ti, qërtoj Pjetrinë, dyke thënë, Ikë prej meje, Satana; sepse s'ke ndër mënt punët' e Perëndisë, po punët' e njerësvet.

³⁴ Edhe si thirri përanë gjindjenë bashkë me nxënësit' e ti, u tha atyree, Kush të dojë të vinjë prapa meje, letë mohonjë vetëhen' e ti, edhe letë ngrerë kryqin' e ti, edhe letë më vinje pas. ³⁵ Sepse kush të dojë të shpëtonjë jetën' e ti, dot'a humbasë; po kush të humbasë jetën' e ti për punë t'ime edhe të ungjillit, ky dot'a shpëtonjë. ³⁶ Sepse ç'dobi dotë ketë njeriu, ndë fitoftë gjithë botënë, edhe të dëmtonjë shpirtin e ti? ³⁷ Apo ç'dotë apë njeriu për këmbyerje të shpirtit të ti? ³⁸ Sepse cilitdo që t'i vinjë turp për mua edhe për fjalët' e-mia mbë këtë bres kurvar edhe fajtuar, edhe të birit të njeriut dot'i vinjë turp për atë, kur të vinjë ndë lavdit të t'Et bashkë me ëngjëjt' e shënjtëruarë.

Krye 9

¹ Edhe u thosh atyre, Me të-vërtetë po u them juve, se janë disa prej këtyre që rrinë këtu, që nukë dotë ngjëronjë vdekje, gjersa të shohënë mbretërin' e Perëndisë t'ardhurë me fuqi. ² Edhe pas gjashtë ditsh Jisuj merr Pjetrin' e Jakovin' e Joaninë, edhe i hipën ata vetmë mbë një mal të-lartë veçanë; edhe ndërroj fytyrënë përpara atyre. ³ Edhe rrobat' e ati ubënë të-çkëlqyera të-bardha fort posi dëbora, t'atilla që robësardhës mbi dhet s'munt t'i sbarthnjë kështu. ⁴ Edhe u duk atyre Ilija bashkë me Moisinë; edhe ishinë dyke folurë bashkë me Jisunë. ⁵ Edhe Pjetri upërgjeq e i tha Jisujt, Ravvi, mir' është të jemi ne këtu; edhe letë bëjmë tri tenda, një për ty, edhe një për Moisinë, edhe një për Ilinë. ⁶ Sepse s'dinte se ç'të fliste, sepse ishinë tremburë keq. ⁷ Edhe një re i mbuloj, edhe erdhi një zë prej resë

dyke thënë, Ky është biri im i-dashurë, ati i dëgjoni. ⁸ Edhe befaz kur vunë re përqark, s'panë më asndonjë, po Jisunë vetëmë bashkë me vetëhen' e tyre.

⁹ Edhe ata tek ishinë dyke sbriturë nga mali, i porositi ata të mos i tregonjën' as njeriut sa panë, veç kur të ngjalletë i Bir' i njeriut prej së-vdekurish. ¹⁰ Edhe ata e ruajtën fjalënë **ndër vetëhe**, dyke bishetuarë njëri me tjetrinë, Ç'është këta të-ngjallurë prej së-vdekurish.

¹¹ Edhe e pyesnin' atë, dyke thënë, Përse thonë shkronjësitë, se duhetë të vinjë më përpara Ilia? ¹² Edhe ay upërgjeq e u tha atyre, Ilia vjen më përpara, edhe vë mbë vënt të-gjitha **punëratë**; edhe si është shkruarë për të birin' e njeriut se duhetë të pësonjë shumë, edhe të çnderonetë. ¹³ Po u them juve, Se edhe Ilia erdhi, edhe **se** i bënë sa deshnë, sikundrë është shkruarë për atë.

¹⁴ Edhe kur erdhi te nxënësitë, pa shumë gjindje rreth atyreve, edhe shkronjësitë dyke bishetuarë me ata. ¹⁵ Edhe për-një-here gjithë gjindja, kur e pan' atë, uhabitnë, edhe dyke nxituar' e përshëndoshninë. ¹⁶ Edhe **ay** pyeti shkronjësitë, ç'bishëtoni me ata? ¹⁷ Edhe një prej gjindjesë upërgjeq, e tha, Prura te ti t'im bir që ka frymë të-pagojë. ¹⁸ Edhe kudo t'a zërë, e heth poshtë; edhe shkumbëzon, e kërcëllin dhëmbët' e ti, edhe thahetë; edhe u thashë nxënëset të tu t'a kërrenjënë, po nukë muntnë. ¹⁹ Edhe ay i upërgjeq e tha, O bres i-pabesë, gjer kur dotë jem bashkë me ju? gjer kur dot'u duronj juve? silleni atë tek unë. ²⁰ Edhe e prunë tek ay; edhe kur pa atë, për-një-here fryma e çkleu; edhe ra përdhe, edhe rrugullisej dyke shkumëzuarë. ²¹ Edhe **ay** pyeti t'anë, sa kohë ka që kur se i gjau këjo? Edhe ay, tha, Që kur se ishte djal' i-vogëlë. ²² Edhe shumë herë e hodhi edhe ndë zjarr edhe nd'ujëra, që të a humbasë; po ndë munt **të bësh** gjë, letë të dhëmbetë për ne edhe ndih-na. ²³ Edhe Jisuj i tha këtë, Ndë munt të besojsh, të-gjitha janë të-mundura për atë që beson. ²⁴ Edhe për-një-here i at' i djalit të-vogëlë thëriti me lot, dyke thënë, Besonj, Zot; ndihni pabesërisë s'ime. ²⁵ Edhe Jisuj kur pa, se po rrudhetë gjindje, qërtoj frymën' e-ndyrë, dyke i thënë, Frym e-pagojë edhe e-shurdhërë, unë të urdhëronj, dil nga ay, edhe mos hyjsh më tek ay. ²⁶ Edhe **fryma** dyke bërtitur' e dyke shklyer' atë fort, dolli; edhe **djali** ubë posi i-vdekurë, kaqë sa shumë **veta** thoshinë se vdiq. ²⁷ Edhe Jisuj e kapi prej dore, edhe e ngriti; edhe u ngrit.

²⁸ Edhe kur hyri ndë **një** shtëpi, nxënësit' e ti e pyesninë veçanë, Përse nukë muntmë neve t'a kërrëjmë. ²⁹ Edhe **ay** u tha atyre, ky farë kombi s'munt të dalë **me tjetërë gjë**, veç me të-falur' e me agjërim.

³⁰ Edhe si duallnë andej, shkoninë ndëpër Galilet, edhe s'donte t'a marrë vesh njeri. ³¹ Sepse mësonte nxënësit' e ti, e u thosh atyre, se i Bir' i njeriut epetë ndër duar të njerësve, edhe do t'a vrasënë, edhe si të vritetë, të-tretënë ditë dotë ngjalletë. ³² Po ata nuk' e kupëtoninë fjalënë, edhe kishinë frikë t'a pyesënë.

³³ Edhe erdhi ndë Kapernaum; edhe kur hyri ndë shtëpitë, pyeste ata, Ç'mendoneshitë udhësë ndë mest t'uaj? ³⁴ Po ata s'bëninë zë; sepse udhësë flisinë ndë mest të tyre, cili është m'i-math. ³⁵ Edhe si ndënji thirri të dy-mbë-dhjetëtë, edhe u thot' atyre, kush të dojë të jet' i-parë, dotë jetë i-prapësm i të-gjithëve, edhe shërbëtuar i të-gjithëve. ³⁶ Edhe mori një djalë të-vogëlë, edhe e qëndroj ndë mest t'atyreve, edhe si e mori ndë krah, u tha atyre, ³⁷ Kush të presë një nga të-këtilletë djem të-vegjëlë mb'emërit t'im, ka priturë mua; edhe kush të presë mua, s'ka priturë mua, po atë që më ka dërguarë.

³⁸ Edhe Joani i upërgjeq, dyke thënë, Mësonjës, pamë një **njeri** që kërrën djaj mb'emërit t'ënt, i-cili nukë na vjen pas; edhe e ndalmë sepse nukë na vjen pas. ³⁹ Po Jisuj tha, Mos e ndalni, sepse s'ka asndonjë i-cili dotë bënë çudira mb'emërit t'im, edhe dotë muntnjë për-një-here të flasë keq për mua; ⁴⁰ Sepse kush nuk është kundrë nesh, është bashkë me ne. ⁴¹ Sepse kush t'u apë juve një potir ujë mb'emërit t'im, sepse jeni të Krishtit, me të vërtetë po u them juve, **se** nukë do t'a

humbasë pagën' e ti; ⁴² Edhe kush të skandalisnjë një nga këta të-vegjëlitë që më besojnë, është më mirë për atë, ndë i ulithtë një gur mulliri ndë qafët të ti, edhe të hidhetë ndë dett.

⁴³ Edhe ndë të skandalistë dora jote, pre-e; është më mirë për ty të hynjç ndë jetët dorac, se dyke pasurë të dy duartë të shkojsh ndë gjehenët, ndë zjarr të-pashuarë, ⁴⁴ Ku "krimb' i atyre s'ka të-mbaruarë, edhe zjarri s'ka të-shuarë". ⁴⁵ Edhe ndë të skandalistë ty këmba jote pre-e; sepse është më mirë për ty të hynjç ndë jetët i-çalë, se dyke pasurë të dy këmbët të hidhesh ndë gjehe-nët, ndë zjarr të-pashuarë, ⁴⁶ Ku "krimb' i atyre s'ka të-mbaruarë, edhe zjarri s'ka të-shuarë". ⁴⁷ Edhe ndë të skandalistë syri yt, nzir-e; është më mirë për ty të hynjç me një sy ndë mbretërit të Perëndisë, se dyke pasurë dy sy të hidhesh ndë gjehenët të zjarit, ⁴⁸ Ku "krimb' i atyre s'ka të-mbaruarë, edhe zjarri s'ka të-shuarë".

⁴⁹ Sepse çdo njeri me zjarr dotë kripetë, edhe çdo kurban me kripë dotë kripetë. ⁵⁰ E-mirë është kripa, po ndë ubëftë kripa e-pashëllirshime, me se do ta ndreqni? Kini kripë ndë vetëhet t'uaj, edhe kini paqtim njeri me tjetrinë.

Krye 10

¹ Edhe si ungrit andej, vjen ndë sinorët të Judhesë, më anë të-përtejme të Jordhanit, edhe prapë gjindje mblidhenë për'an' ati, edhe sikundrë e kishte zakon, përsëri i mësonte.

² Edhe si i erdhë për'anë Farisenjtë, e pyetnë dyke ngar' atë, A është e udhësë burri t'a lëshonjë gruanë? ³ Edhe ay upërgjeq e u tha atyre, Ç'u ka porositurë juve Moisiu? ⁴ Edhe ata thanë, Moisiu dha lejë të shkruanjë kartë ndarjeje edhe t'a lëshonjë. ⁵ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Për zëmërnë t'uaj të-ashpërë u shkroj juve këtë porosi; ⁶ Po që ndë kryet të krijesësë mashkull edhe femërë i bëri ata Perëndia. ⁷ "Për këtë punë njeriu dotë lërë t'an' e t'ëmënë, ⁸ Edhe dotë ngjitetë pas gruas' së tij, edhe dotë jenë të-dy ndë një mish;" kaqë sa nuk janë më dy, po një mish. ⁹ Atë pra që Perëndia e bëri par, njeriu letë mos e ndanjë.

¹⁰ Edhe ndë shtëpit përsëri e pyetnë nxënësit' e ti për gjithatë **gjë**. ¹¹ Edhe ay u thot atyre, Kush të lëshonjë gruan' e ti e të martonetë me tjetërë, kurvëron mb'atë. ¹² Edhe gruaja ndë lëshoftë burrin' e saj, edhe të martonetë me tjetërë, kurvëron.

¹³ Edhe i prunë ati çuna të-vegjëllë, që t'i preknjë; edhe nxënësit' i qërtonin' ata që i bininë. ¹⁴ Po Jisuj kur pa, uzëmërua, edhe u tha atyre, Lini çunat' e-vegjëllë të vijnë tek unë, edhe mos i ndalni; sepse e të-këtillevet është mbretëri' e Perëndisë. ¹⁵ Me të-vërtetë po u them juve, Kush të mos presë mbretërin' e Perëndisë posi një çun i-vogëlë nukë dotë hynjë nd'atë. ¹⁶ Edhe si i mori ndë krah, vuri duartë mbi ata, edhe i bekoj.

¹⁷ Edhe tek po dilte mb'udhë, një njeri u lëshua me vrap, edhe ra mbë gjunj përpara ati, edhe e pyeste, Mësonjës i-mirë, ç'të bënj që të trashëgonj jetën' e-përtjetëshme? ¹⁸ Edhe Jisuj i tha, Ç'më thua i-mirë? Asndonjë s'është i-mirë, përveç një, Perëndia. ¹⁹ Porositë i di, "Mos kurvërojsh; Mos vraç; Mos vjethç; Mos apç dëshmim të-rrem; Mos bëjsh dëm; Ndero t'ët atë e t'ët ëmë". ²⁰ Edhe i upërgjeq, e i tha, Mësonjës, këto i kam ruajturë që mbë të-rit t'im. ²¹ Edhe Jisuj shtyri sytë mb'atë, edhe e desh, edhe i tha, Një gjë të mungon, shko e shit sa ke, edhe ep-u'a të-vobegjet, edhe dotë kesh thesar ndë qiell, edhe eja, ngri kryqnë, e ecë pas meje. ²² Po ati i erdhi liksht për fjalënë, edhe iku i-hidhëruarë, se kishte gjë shumë.

²³ Edhe Jisuj si hodhi sytë përçark, u tha nxënësët të ti, Sa me të-vëshirë dotë hynjënë ndë mbretërit të Perëndisë ata që kanë pasje! ²⁴ Edhe nxënësitë tmeroneshinë për fjalët' e ati. Po Jisuj përsëri upërgjeq e u tha atyre, Djem, sa e-vëshirë gjë është të hynjënë ndë mbretërit të Perëndisë ata që besonenë mbë

pasjet! ²⁵ Më kollaj është të shkonjë kamilla ndëpër vëret të gjilpërësë, se i-pasuri të hynjë ndë mbretërit të Perëndisë. ²⁶ Edhe ata tepërë çuditëshinë, dyke thënë me vetëhen' e tyre, Edhe cili munt të shpëtonjë? ²⁷ Edhe Jisuj si shtyri sytë mb'ata, tha, Te njerëzitë **është punë** e-pamundurë, po jo te Perëndia; sepse të-gjitha janë të-mundura te Perëndia.

²⁸ Edhe Pjetri zuri t'i thotë, Na neve tek lamë të-gjitha, edhe erthmë pas teje. ²⁹ Edhe Jisuj upërgjeq, e tha, Me të-vërtetë po u them juve, se s'është' as ndonjë, që la shtëpi, a vëllezër, a motra, a atë, a mëmë, a grua, a djem, a ara, për punë t'ime edhe t'ungjillit, ³⁰ që të mos marrë për një një qint tani ndë këtë kohë, shtëpi, e vëllezër, e motra, e mëmë, e bij, e ara, bashkë me të-ndjekura, edhe ndë jetët që vjen jetë të-përjetëshme. ³¹ Po shumë të-parë dotë jenë të-prapësm, edhe të-prapësm të-parë.

³² Edhe ishinë mb'udhët dyke hipurë ndë Jerusalam; edhe Jisuj ishte dyke shkuarë përpara atyre, edhe **ata** çuditëshinë, edhe vininë prapa dyke pasurë frikë. Edhe **ay** mori përënë përsëri të dy-mbë-dhjetëtë, edhe zuri t'u thotë ato **punë** që dot' i gjanin' ati, ³³ Se na tek po hipëjmë ndë Jerusalam, edhe i Bir' i njeriut dotë epetë ndër duart të kryepriftërvet edhe të shkronjëset, edhe dota gjykonjëne për vdekje, edhe dot'a apënë ndër duart të kombevet; ³⁴ Edhe dot'a përqeshnjënë, edhe dot'a rrahënë, edhe dot'a pshtynjëne, edhe dot'a vrasënë, edhe të-tretënë ditë dotë ngjalletë.

³⁵ Edhe **atëhere** vijnë tek ay Jakovi edhe Joani, të bijt' e Zevedheut, dyke thënë, Mësonjë, duamë të na bëjsh atë që të lypëjmë. ³⁶ E-dhe ay u tha atyre, Ç'doni t'u bënë juve? ³⁷ Edhe ata i thanë, Ep-na të rrimë, njëri prej së-djathtësë s'ate, edhe njëri prej së-mëngjërësë s'ate, ndë lavdit t'ënde. ³⁸ Po Jisuj u tha atyre, S'dini se ç'lypni; a muntni të pini potirë që pi unë, edhe të pagëzoni me pagëzimnë që pagëzoni unë? ³⁹ Edhe ata i thanë, Muntmë. Edhe Jisuj u tha atyre, potirë, që pi unë, dot'a pini, edhe me pagëzimnë, që pagëzoni unë, dotë pagëzoni; ⁴⁰ Po të rripi prej së-djathtës' s'ime e prej së-mëngjërësë s'ime, nuk' është puna ime t'a ap, po **dot'u epetë** atyre, për të-cilëtë është bërë gati.

⁴¹ Edhe të dhjetëtë kur dëgjuanë, zunë të zëmëronenë për Jakovin' edhe për Joaninë. ⁴² Po Jisuj si i thirri përënë, u thot' atyre, E dini se ata që numëronenë **për** të-parë të kombevet me shtrëngim zotërojnë mbi ata, edhe të-mëdhenjt' e atyre me pushtet i urdhërojn' ata. ⁴³ Po nukë dotë jetë kështu ndër ju, po kush të dojë të bënetë i-math ndër ju, dotë jetë shërbëtori juaj; ⁴⁴ Edhe kush të dojë prej jush të bënet' i-parë, dotë jetë shërbëtuari i të-gjithëve; ⁴⁵ Sepse edhe i Bir' i njeriut nuk' erdhi të shërbenetë, po të shërbenjë, edhe të apë jetën' e ti çpërblim për shumë **veta**.

⁴⁶ Pastaj vijnë ndë Jeriho; edhe tek dilte prej Jerihosë ay dhe nxënësit' e ti, edhe mjaft gjindje, Vartimeu i-verbërë, i bir' i Timeut, rrinte përënë udhësë dyke lypurë.

⁴⁷ Edhe kur dëgjoj, se është Jisu Nazoreasi, zu të bërtasë e të thotë, Jisu, i bir' i Dhavidhit, përdëlle-më. ⁴⁸ Edhe shumë veta e qërtoninë, që të mos bënjë zë; po ay shumë më tepër bërtiste, I bir' i Dhavidhit, përdëlle-më. ⁴⁹ Edhe Jisuj qëndroj, e tha të thërritetë; edhe **ata** e thërresënë të-verbërinë, e i thonë, Merr zëmërë, ngreu; po të thërret. ⁵⁰ Edhe ay si hodhi rrobën' e ti, ungrit, e erdhi te Jisuj. ⁵¹ Edhe Jisuj upërgjeq e i thotë, ç'do të të bënjë? Edhe i-verbëri i tha, Ravvuni, të hap sytë. ⁵² Edhe Jisuj i tha, Shko; besa jote të shpëtoj. Edhe për-një-here hapi sytë, edhe vinte pas Jisujt mb'udhët.

Krye 11

¹ Edhe kur afëronenë ndë Jerusalam, ndë Vithfagji edhe ndë Vithani, ndaj malit të Ullinjët, dërgoj dy nga nxënësit' e ti, ² edhe u thot' atyre, Shkoni ndë fshat **që**

është kundruell jush, edhe për-një-here posa të hyni mb'atë, dotë gjeni një pulisht lidhurë, të-cilit s'i ka hipurë asndonjë prej njerëzet; sgjidh-e-ni edhe sill-e-ni; ³ Edhe ndë u thëntë ndonjë juve, Ç'bëni kështu? thoni, se Zoti ka nevojë për atë; edhe për-një-here dot'a dërgonjë këtu.

⁴ Edhe **ata** vanë, edhe gjetnë pulishtinë lidhurë ndaj derësë jashtë ndë udhët; edhe e sgidhnjënë. ⁵ Edhe disa nga ata që rrininë atje u thoshinë atyre, Ç'bëni kështu që sgithni pulishtinë? ⁶ Edhe u thon' atyre sikundrë i pat porositurë Jisuj; edhe ata e lanë. ⁷ Edhe prunë pulishtinë te Jisuj, edhe vunë rrobat' e tyre mbi atë; edhe **ay** i hipi.

⁸ Edhe shumë **veta** shtruanë rrobat' e tyre mb'udhët; edhe të-tjerë këputninë dega prej drurëvet, e i shtroninë mb'udhët. ⁹ Edhe ata që shkoniinë përpara, **si** edhe ata që vininë prapa, bërtisininë, dyke thënë, Hosanna, i-bekuar' **është** ay që vjen mb'emërit të Zotit. ¹⁰ E-bekuarë **është** mbretëria (që vjen mb'emërit të Zotit) e atit t'ënë Dhavidh; Hosanna mbë të lartat. ¹¹ Edhe Jisuj hyri ndë Jerusalem, edhe ndë hieroret; edhe si vuri re përqark të-gjitha, me-qënë-që ishte tani vonë, doli ndë Vithani bashkë me të dy-mbë-dhjetëtë.

¹² Edhe mbë të-nesërmet, si dualinë nga Vithania, i erdhi uri. ¹³ Edhe kur pa një dru fiku për-së-largu që kish fletë, erdhi, semos gjente gjë mb'atë; edhe si erdhi mb'atë, s'gjeti gjë, veç fletë; sepse s'ish kohë fiqsh. ¹⁴ Edhe (Jisuj) u-përgjeq e i tha **drurit të fikut**, Asndonjë mos hëngërtë më pemë prej teje për jetë. Edhe nxënësit' e ati e dëgjoninë.

¹⁵ Edhe vijnë ndë Jerusalem; edhe Jisuj, si hyri ndë hieroret, zuri të kërrenjë jashtë ata që shisninë e blininë ndë hieroret; edhe truvezat' e truvezarëvet, edhe fronet' e atyreve që shisninë pëllumbatë i përmbysi; ¹⁶ Edhe nukë linte asndonjë të shkonjë enë ndëpër hieroret. ¹⁷ Edhe mësonte, dyke u thën' atyre, Nuk' është shkruarë, "Se shtëpia ime dotë quhetë shtëpi lutjeje për gjithë kombetë?" po ju e bëtë "shpellë kursarësh." ¹⁸ -Edhe dëgjuanë shkronjësit' e kryepfitteritë, edhe kërkoniinë qysh t'a prishnjënë; sepse kishinë frikë prej ati, se gjithë gjindja çuditej për mësimn' e ati.

¹⁹ Edhe kur ungrys, dilte jashtë qytetit.

²⁰ Edhe ndë mëngjest dyke shkuarë, panë drurin' e fikut të-tharë që nga rrënja.

²¹ Edhe Pjetri si ukujtua i tha ati, Ravvi, shih, drur' i fikut, që mallëkove, utha.

²² Edhe Jisuj upërgjeq, e u tha atyre, Kini besë mbë Perëndinë. ²³ Sepse me të-vërtetë po u them juve, se kush t'i thotë këti mali, Ngreu, edhe hidhu ndë dett'; edhe të mos jetë me dy mëndje ndë zëmëret të ti, po të besonjë, se sa thotë bënenë, dot'i bënet' ati çdo që të thotë. ²⁴ Përandaj po u them juve, gjithë sa të lypni dyke falurë, besoni, se dot' i merrni, edhe dot' u bënenë juve. ²⁵ Edhe kur të rrini të faleni, ndjeni, ndë paçi gjë kundrë ndonjë, që edhe Ati juaj që është ndë qiejt t'u ndjenjë juve fajetë t'uaj. ²⁶ Po ndë mos **u'a** ndjefshi ju, as Ati juaj që është ndë qiejt nukë dotë ndjenjë fajetë t'uaj.

²⁷ Edhe vijnë përsëri ndë Jerusalem; edhe ay tek ishte dyke ecurë ndë hieroret, vijnë tek ay kryepfitterit' edhe shkronjësit' edhe pleqtë, ²⁸ E i thonë, Me ç'farë pushteti bën këto? edhe cili të ka dhënë këtë pushtet që të bëjsh këto? ²⁹ Edhe Jisuj upërgjeq, e u tha atyre, Edhe unë dot'u pyes juve një fjalë; edhe përgjiq-m'-uni, edhe **atëhere** dot'u them juve, me ç'farë pushteti bënj këto; ³⁰ Pagëzimi i Joanit prej qielli ishte, a po prej njerësve? përgjiq-m'-uni. ³¹ Edhe **ata** mendo-neshinë me vetëhan' e tyre, dyke thënë, Ndë thëncimë Prej qielli, dotë thotë, Përse pra s'i besuaten' ati? ³² Po ndë thëncimë, Prej njerësve, kishinë frikë nga llauzi; sepse të-gjith' e kishinë Joaninë, se ishte me të-vërtetë profit. ³³ Edhe ata upërgjeqnë e i thanë Jisujt, Nukë dimë. Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, As unë s'u them juve me ç'farë pushteti bënj këto.

Krye 12

¹ Pasandaj zuri t'u flasë atyre me paravolira. Një njeri beltoj një veshtë, edhe e thuri me garth, edhe rëmoj një tirë, edhe ndërtoj një pirk, edhe e pajtoj ndër bujqër, edhe iku ndë dhe të-huaj. ² Edhe ndë kohët **të pemëvet** dërgoj një shërbëtuar te bujqëritë, që të marrë prej bujqërvet nga pem' e veshtit; ³ Po ata e zun' edhe e rrahnë, edhe e dërguanë prapë sbrazëtë. ⁴ Edhe përsëri dërgoj një tjtatërë shërbëtuar tek ata; po edhe atë e rahnë me gurë, edhe i çanë kryetë, edhe e dërguanë prapë të-turpëruarë. ⁵ Edhe përsëri dërgoj një tjtatërë; po edhe atë e vranë; edhe shumë të-tjerë dërgoj, po disa i rrahnë, edhe disa i vranë. ⁶ Dyke pasurë pra edhe një bir, të-dashurin' e ti, e dërgoj edhe atë tek ata mbë ndë funt, dyke thënë, Se dotë kenë turp prej t'im biri. ⁷ Po ata bujqëritë thanë njëri me tjtatrinë, Se ky është trashëgimtari; ejani, let'a vrasimë, edhe trashëgimi dotë jetë yni. ⁸ Edhe e muarnë, edhe e vranë, edhe e hothnë jashtë veshtit. ⁹ Ç' dotë bënëjra pra i zot' i veshtit? Dotë vinjë, e dotë prishnjë bujqëritë, edhe veshtinë dot'u'a apë të-tjerëve. - ¹⁰ As këtë shkronjë s'e keni kënduarë, "gurinë që s'e pëlqyen' ata që ndërtonjënë, ky ubë krye çipi; ¹¹ prej Zotit ubë këjo, edhe është e-çudicime ndë syt t'anë."

¹² Edhe **ata** kërkoninë t'a zënë; po patnë frikë nga gjindja; sepse e kupëtuanë, se për ata e tha paravolinë; edhe e lan' e iknë.

¹³ Edhe dërgonjënë tek ay ca nga Farisenjtë edhe nga Irodhianëtë, që t'a zënë me fjalë; ¹⁴ Edhe ata erthnë, e i thonë, E dimë se je i-vërtetë edhe se s'do të dish as prej njeriu; sepse nukë shikon mbë faqe njerësve, po mëson udhën' e Perëndisë me të-vërtetë; Esh' e udhësë t'i apëmë Qesarit pagesë, apo jo? të apëmë, a të mos apëmë? ¹⁵ Edhe ay dyke njohurë ipokrisin' e atyre, u tha, C'më ngisni? bi-më-ni një dinar që t'a shoh. ¹⁶ Edhe ata i prunë. Edhe **ay** u thot' atyre, E kujt **është** këjo fytyrë, edhe këjo përmbishkronjë? Edhe ata i thanë, E Qesarit. ¹⁷ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Epni Qesarit ato që janë të Qesarit, edhe Perëndisë ato që janë të Perëndisë. Edhe **ata** u çuditnë për atë.

¹⁸ Pastaj vijnë tek ay Sadduqenj, të-cilëtë thonë, se s'ka të-ngjallurë; edhe e pyetnë, ¹⁹ dyke thënë, Mësonjës, Moisiu na ka shkruarë, se ndë i vdektë ndonjëj i vëllaj, edhe të lërë grua, edhe të mos lërë bij, i vëllaj të marrë gruan' e ati, edhe të ngjallnjë farë për të vëllan' e ti. ²⁰ Ishinë pra shtatë vëllezër; edhe i-pari mori një grua, edhe kur vdiq nukë la farë; ²¹ Edhe i-dyti e mori atë, edhe vdiq, po as ky s'la farë; edhe i-treti gjithashtu. ²² Edhe të shtatë e muarnë atë, edhe nukë lanë farë; më prapa nga gjithë vdiq edhe gruaja. ²³ Mbë të-ngjallurit pra, kur të ngjallenë, e cilit nga ata dotë jetë gruaja? sepse **që** të shtatë e patnë atë grua.

²⁴ Po Jisuj upërgjeq, e u tha atyre, A nukë gënjeneni për këtë, sepse nukë dini shkronjatë, as fuqin' e Perëndisë? ²⁵ Sepse kur të ngjallenë prej së vdekurish, as martojnë, as martonenë, po janë posi ëngjëjtë që janë ndë qiejt. ²⁶ Edhe për të-vdekuritë se ngjallenë, nukë kini kënduarë ndë vivllët të Moisiut, si i tha ati Perëndia ndë ferrët, dyke thënë, "Unë jam Perëndia i Avraamit, edhe Perëndia i Isaakut, edhe Perëndia i Jakovit?" ²⁷ Perëndia nuk është **Perëndi** i të-vdekurve, po i të-gjallëve; ju pra gënjeneni shumë.

²⁸ Atëhere një nga shkronjësitë, që dëgjoj ata se po haheshinë me fjalë, dyke diturë, se mirë upërgjeq atyre, uafërua, edhe e pyeti, Cila porosi është e-para e të-gjithave? ²⁹ Edhe Jisuj i upërgjeq, Se e-para e gjithë porosivet **është**, "Dëgjo, Israil, Zoti Perëndia ynë është një Zot; ³⁰ Edhe të duash Zotinë Perëndinë t'ënt me gjithë zëmërenë t'ënde, edhe me gjithë shpirtinë t'ënt, edhe me gjithë mëndjenë t'ënde, edhe me gjithë fuqinë t'ënde." Këjo është e-para porosi. ³¹ Edhe e-dyta që gjan me këtë **është** këjo, "Të duash të-afërminë t'ënt posi vetëhenë t'ënde." Tjtatërë

porosi më të-madhe nga këjo nukë ka. ³² Edhe shkronjësi i tha, Mirë, Mësonjës, me të-vërtetë the, se një Perëndi ka, edhe s'ka tjetërë veç ati; ³³ Edhe se t'a dojë njeriu atë me gjithë zëmërenë, edhe me gjithë mëndjenë, edhe me gjithë shpirtinë, edhe me gjithë fuqinë, edhe të dojë të-afërminë posi vetëhen' e ti, është më tepërë se gjithë të-gjithëdjeguratë edhe se kurbanëtë. ³⁴ Edhe Jisuj kur pa atë, se upërgjeq me mënt, i tha, Nukë je lark nga mbretëria e Perëndisë. Edhe asndonjë më s'kuxonte t'a pyeste.

³⁵ Edhe Jisuj upërgjeq e tha, dyke mësuarë ndë hieroret, Qysh thonë shkronjësitë, se Krishti është bir' i Dhavidhit? ³⁶ Sepse vetë Dhavidhi ka thënë me anë të Frymës' së-Shënjtëruarë, "I tha Zoti Zotit t'im, Rri prej së-djathtësë s'ime, gjersa të vë armiq' e tu ndënëkëmbje të këmbëvet të tua." ³⁷ Vetë Dhavidhi pra i thotë Zot; edhe nga është bir i ati? Edhe gjithë gjindjesë i kishte ënda t'a dëgjonjë atë. ³⁸ Edhe u thoshte atyre ndë mësimt të ti, Ruhi nga shkronjësitë, të-cilëtë duanë të ecëjnë me stolira, edhe të-përshëndoshura ndëpër tregjet, ³⁹ Edhe frone të-parë ndëpër sinagogjit, edhe vënde të-parë ndëpër darkat; ⁴⁰ Të-cilëtë hanë shtëpit' e **gravë** të-va, edhe **këtë e bëjnë** dyke shtyrë shkak, se falenë shumë; këta dotë marrënë më tepërë mundim.

⁴¹ Edhe Jisuj ndënji kundruell arkës' s'aspravet, edhe vinte re qysh gjindja hithe të-holla ndë arkët të aspravet; edhe shumë të-pasurë hithninë shumë. ⁴² Edhe erdhri një e-ve e-varfërë, edhe hodhi dy të-imëta, do-me-thënë një kodhrant. ⁴³ Edhe Jisuj thirri përënë nxënësit' e ti, e u tha atyre, Me të-vërtetë po u them juve, se kjo e-ve e-varfërë hodhi më tepërë se të-gjith' ata që hothnë ndë arkët t'aspravet. ⁴⁴ Sepse të-gjithë prej tepëricës' së tyre hothnë; po kjo prej skamjes së saj hodhi gjithë sa kishte, gjithë gjën' e saj.

Krye 13

¹ Edhe tek po dilte nga hieroreja, i thotë një nga nxënësit' e ti, Mësonjës, shih ç'farë gurë e ç'farë ndërtesa! ² Edhe Jisuj upërgjeq, e i tha, Sheh këto ndërtesa të-mëdha? nukë dotë mbesë gur mbi gur që të mos rrëzonetë.

³ Edhe tek po rrinte ndë malt t'Ullinjet, kundruell hieroresë, e pyetninë atë veçanë Pjetri edhe Jakovi edhe Joani edhe Andreu, ⁴ Thuaj-na, kur dotë bënenë këto, edhe ç'shënjë **dotë jetë**, kur dotë mbaronenë këto të-gjitha? ⁵ Edhe Jisuj, dyke përgjegjurë, zuri t'u thot' atyre, Vini re, se mos u gënjenjë ndonjë juve.

⁶ Sepse shumë veta dotë vijnë mb'emërit t'im, dyke thënë, Se unë jam; edhe dotë gënjenjënë shumë **veta**. ⁷ Edhe kur të dëgjoni luftëra, edhe zëra luftërash, mos ufrikësoni; sepse duhetë të bënenë **këto**, po edhe nuk' **është** fundi. ⁸ Sepse dotë ngrihetë komp kundrë kombi, edhe mbretëri kundrë mbretërie; edhe dotë bënenë tërmete vënde mbë vënde, edhe dotë bënenë zira e trazyra. Këto janë të-nisurat' e të-dhëmburavet. ⁹ Po juve vështroni vetëhenë t'uaj, sepse dotë'u apënë juve ndër duar ndëpër bashkëndënje, e ndëpër sinagogjira dotë rriheni, edhe përpara qivernitarëve e mbretërve dotë rripi për punë t'ime, për dëshmim mb'ata. ¹⁰ Edhe duhetë të lëçitetë Ungjilli më përpara ndëpër gjithë kombet. ¹¹ Edhe kur t'u shpienë që t'u apënë juve ndër duar, mos ukujdesni që më parë, se ç'dotë flisni, as mos umendon; po ç't'u epetë juve nd'atë orë, këtë flisni; sepse s'jini ju ata që flisni, po Frym' e-Shënjtëruarë.

¹² Edhe i vëllaj dotë apë ndër duar të vëllanë për vdekje, edhe i ati të birrë; edhe djemtë dotë ngrënë krye kundrë përintvet, edhe dot'i vrasënë. ¹³ Edhe të-gjithë dotë'u kenë mëri për emërinë t'im; po kush të duronjë gjer ndë funt, ky dotë shpëtonjë.

¹⁴ Edhe kur të shihni ndyrësin' e të shkretuarit, që është thënë nga profiti Dhaniil, ndënjurë tek nukë duhetë, (ay që këndon letë kupëtonjë), atëhere ata **që të jenë**

ndë Judhet, letë ikëjnë ndëpër malet; ¹⁵ Edhe ay **që të jetë** mbi kulmt të shtëpisë, letë mos sbresë ndë shtëpit, as letë mos hynjë të marrë gjë nga shtëpi' e ti; ¹⁶ Edhe ay që të jetë nd'arët, letë mos kthenetë prapa që të marrë rrobën' e ti. ¹⁷ Po mjer' ato që janë me barrë, edhe ato që kanë foshnjë ndë gji nd'ato dit. ¹⁸ Edhe faluni që të mos bënetë të-ikuritë t'uaj ndë dimërë. ¹⁹ Sepse **nd'** ato dit dotë jetë i-këtille shtrëngim, që i-atillë nuk' është bërë që ndë kryet të kriesësë, që krijoj Perëndia, e gjer tani, edhe as është për të bërë. ²⁰ Edhe Zoti të mos i kishte shkurtuar' **ato** dit, s'kishte për të shpëtuarë asndonjë mish; po për të-sgjedhuritë që i ka sgjedhurë shkurtuj dittë.

²¹ Edhe atëhere ndë u thëntë juve ndonjë, Na këtu është Krishti, a, Na, atje, mos besoni. ²² Sepse dotë ngrihenë krishtër të-rrem e profitër të-rrem, edhe dotë bëjnë shënja e çudira, që të gënjenjënë, ndë mundetë, edhe të-sgjedhuritë. ²³ Po ju vini re; na tek u'a thashë juve të-gjitha që përpara.

²⁴ Po nd'ato dit, pas ati shtrëngimi, djelli dot' erretë, edhe hëna nukë dotë apë dritën' e saj, ²⁵ E yjt' e qiellit dotë bjenë, edhe fuqitë që janë ndë qiejt dotë tundenë.

²⁶ Edhe atëhere dotë shohënë të Birin' e njeriut dyke ardhurë ndër re me fuqi shumë e me lavdi. ²⁷ Edhe atëhere dotë dërgonjë ëngjëjt' e ti, edhe dotë mbledhë të-sgjedhurit' e ti nga të katrë erëratë, prej këndit të dheut e gjer mbë këntt të qiellit.

²⁸ Edhe prej drurit të fikut mirni vesh paravolinë; kur deg' e atij bënetë e butë, edhe nxjer fletëtë, dini, se vera është' afërë; ²⁹ Kështu edhe ju, kur të shihni këto se bënenë, di-e-ni se është' afërë, ndë dyert. ³⁰ Me të-vërtetë po u them juve, se ky bres nukë dotë shkonjë, gjersa të bënenë këto të-gjitha. ³¹ Qielli edhe dheu dotë shkonjënë, po fjalët e mija nukë dotë shkonjënë.

³² Edhe për atë ditë a orë as ndonjë nukë di, as ëngjëjtë që janë ndë qiellt, as Biri, veç Ati.

³³ Vini re, rrini sgjuarë edhe faluni, sepse nuk' e dini kur është koha. ³⁴ **Sepse këjo dotë jetë** posi një njeri i-ikurë, i-cili la shtëpin' e ti, edhe u'a dha pushtetnë shërbëtorëvet të ti, edhe si cilit punën' e ti, edhe portarin' e porositi të rrijë sgjuarë.

³⁵ Rrini sgjuarë pra; (sepse s'dini kur vjen i zot' i shtëpisë, mbë të-ngrursurë, a ndë mest të natësë, a ndë këndimt të kokoshit, a ndë mëngjest;); ³⁶ Se mos vinjë papandehuraj e u gjenjë juve dyke fjeturë. ³⁷ Edhe ato që po u them juve, u'a them të-gjithëve, Rrini sgjuarë.

Krye 14

¹ Edhe pas dy ditsh ishte pashka edhe pa brumjetë; edhe kryepfittërit' edhe shkronjësitë kërkoninë, si t'a zënë me kobim, edhe t'a vrasënë. ² Edhe thoshinë, Mos ndë të kremtet, se mos bënetë trazyrë nga llauzi.

³ Edhe tek ishte ay ndë Vithani, ndë shtëpit të Simonit të-krromosurë, dyke ndënjurë ndë mësallet, erdhi një grua që kish një allavastrë me vaj ere prej nardhe së-thjeshtë e shumë së-shtrënjtë; edhe si e theu allavastrënë, e derdhi vajnë përmbi kryet t'ati. ⁴ Edhe ishinë ca **veta** që zëmëroheshinë ndër vetëhet të tyre, e thoshinë, Përse të humbasë ky vaj ere? ⁵ Sepse ky munt të shitej përmbi tre qint dinarë, edhe të epeshinë ndëpër të-vobeqt; edhe zëmëroneshinë kundrë asaj.

⁶ Po Jisuj tha, lër-e-ni; përse i epni mundime? punë të-mirë bën mbë mua.

⁷ Sepse të-vobeqtë i kini gjithënjë me vetëhenë t'uaj, edhe kur të doni, muntni t'u bëni mirë atyre; po mua nukë më kini gjithënjë. ⁸ Atë që mundi ajo, e bëri; i arriu që përpara të lyenjë me vaj ere trupnë t'im për të-varrosuritë **t'im**. ⁹ Me të-vërtetë po u them juve, Kudo të lëçitetë ky ungjill ndë gjithë botënë, edhe **puna** që bëri kjo dotë flitetë për kujtim t'asaj.

¹⁰ Edhe **atëhere** Judhë Iskarioni, një nga të dy-mbë-dhjetëtë, vate te kryepfittëritë që t'u'a apë atë atyreve ndër duart. ¹¹ Edhe ata kur dëgjuanë, ugëzuanë; edhe

i u zotuanë t'i apënë ergjende. Edhe ay kërkonte, si mbë kohë të-pëlqyerë t'a trathëtonjë atë.

¹² Edhe të-parënë ditë **të së-kremtes'** së pa brumjvet, kur bëninë kurban pashkënë, nxënësit' e ati i thonë, Ku do të vemi e të bëjmë gati që të hash pashkënë? ¹³ Edhe ay dërgon dy nga nxënësit' e ti, edhe u thot' atyre, Ecëni ndë qytett, edhe dot'u pjekë juve një njeri dyke mbarturë një shtëmbë uje; ecëni pas ati, ¹⁴ Edhe ku të hynjë ay, tho-i-ni të zott të shtëpisë, Se Mësonjësi thotë, Ku është të-dënjuritë ku dotë ha pashkënë bashkë me nxënësit' e mi? ¹⁵ Edhe ay dot'u dëftenjë juve mbë të-lartë një dhomë të-mathe të-shtruarë gati; atje bëni gati për mua. ¹⁶ Edhe nxënësit' e ati duallnë edhe erdhnë ndë qytett, edhe gjetnë sikundrë u kishte thënë, edhe bënë gati pashkënë.

¹⁷ Edhe kur ungrys, vjen me të-dy-mbë-dhjetëtë; ¹⁸ edhe tek po rrininë ndë mësallët e po haninë, Jisuj tha, Me të-vërtetë po u them juve, Se një prej jush dotë më trathëtonjë, ay që ha bashkë me mua. ¹⁹ Edhe atyre zuri t'u vinjë keq, edhe t'i thonjë një nga një, Mos **jam** unë? edhe tjetëri, Mos **jam** unë? ²⁰ Edhe ay upërgjeq e u tha atyre, Një nga të dy-mbë-dhjetëtë, ay që ngjyen bashkë me mua ndë kupët. ²¹ I Bir' i njeriut vete, sikundrë është shkruarë për atë, po mjerë mb'atë njeri, me anë të të-cilit trathëtonetë; mirë ishte për atë njeri të mos kishte lindurë.

²² Edhe tek po haninë, Jisuj mori bukë, edhe si e bekoj, e theu, edhe u'a dha atyreve, edhe tha, Merrni, (hani); Ky është trupi im. ²³ Edhe mori potirrë, edhe si ufal ndersë, u'a dha atyre, ²⁴ Ky është gjaku im, ay i dhjatës' së-re, që derdhetë për shumë **veta**. ²⁵ Me të-vërtetë po u them juve, Se nukë dotë pi më nga pem' e hardhisë gjer mb'atë ditë kur dot'a pi të-re ndë mbretërit të Perëndisë.

²⁶ Edhe si psallnë, duallnë ndë malt t'Ullinjet.

²⁷ Edhe Jisuj u thot' atyre, Se të-gjithë dotë skandhaliseni mbë mua këtë natë; sepse është shkruarë, "Dot'i bje bariut, edhe dhëntë dotë përmdahenë." ²⁸ Po passi të ngjallet, dotë vete më përpara se ju ndë Galilet. ²⁹ Po Pjetri i tha, Edhe të-gjithë ndë uskandhalisçinë, po unë jo. ³⁰ Edhe Jisuj u thot' atyre, Me të-vërtetë po të them, se sot këtë natë, para se të këndonjë këndesi dy herë, tri herë dotë më mohojsh. ³¹ Po ay edhe më tepërë thoshte, Se ndë udashtë të vdes unë bashkë me ty, nukë dotë të mohoj. Gjithashtu edhe të-gjithë **të-tjerëtë** thoshinë.

³² Pastaj vijnë ndë një vënt që thuhetë Gjethsimani; edhe u thotë nxënësve të ti, Rrini këtu gjersa të falem.

³³ Edhe merr me vetëhe Pjetrin' edhe Jakovin' edhe Joaninë, edhe zuri të frikësonet' e t'i vinjë rëndë. ³⁴ Edhe u thot' atyre, Shpirti im është i-hidhëruarë gjer mbë vdekje; mbetuni këtu, edhe rrini sgjuarë. ³⁵ Edhe ay si shkoj pak përpara, ra përdhe, edhe falej që, ndë qoftë se është e-mundurë, të shkonjë prej atij **kjo** orë.

³⁶ Edhe thoshte, Avva, o Atë, të-gjitha janë të mundura tek ti; mërgo-e prej meje këtë potir; po letë bënëte jo ç'dua unë, po ç'**do** ti.

³⁷ Edhe vjen, edhe gjen ata dyke fjeturë; edhe i thotë Pjetrit, Simon, po fle? s'munde një orë të rrish sgjuarë? ³⁸ Rrini sgjuarë, edhe faluni, që të mos hyni ndë ngasje; sepse shpirti është gati, po mishi është i-dobëtë. ³⁹ Edhe përsëri vate, e ufal dyke thënë po atë fjalë.

⁴⁰ Edhe kur ukthye i gjet' ata përsëri dyke fjeturë; sepse syt' e atyreve ishinë rënduarë, edhe nukë dininë ç'ti përgjigjen' ati.

⁴¹ Pastaj vjen të-tretënë herë, e u thot' atyre, Flini pra, edhe prëhi; mjaft; erdhi ora; na i Bir' i njeriut tek epetë ndër duart të fajtorëvet; ⁴² sgjohi, letë vemi; na ay që më trathëton tek uaferua.

⁴³ Edhe për-një-here, tek ishte ay edhe dyke folurë, vjen Judha, që ishte një nga të dy-mbë-dhjetëtë, edhe bashkë me atë shumë gjindje me thika e me dru, prej anës' së kryepriftëret e të shkronjësvet e të pleqet. ⁴⁴ Edhe ay që e trathëton u

kishte dhënë atyre shënjë, dyke thënë, **se** atë që të puth, ay është; zir-e-ni, edhe shpi-e-ni siguruarshim. ⁴⁵ Edhe kur erdhi, për-një-here uafërue tek ay, e i thotë, Ravvi, Ravvi; edhe e puthi. ⁴⁶ Edhe ata vunë duart' e tyre mbi atë, edhe e zunë.

⁴⁷ Edhe një nga ata që rrinin' atje hoqi thikënë, e i ra shërbëtorit të kryepriftit, edhe i preu veshnë.

⁴⁸ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Posi mbë kursar kini dalë me thika e me dru të më zini? ⁴⁹ Përdita kam qënë ndër ju ndë hieroret dyke mësuarë, edhe nukë më zutë; po **këjo ubë** që të mbushenë shkronjatë.

⁵⁰ Edhe të-gjith' e lan' e iknë.

⁵¹ Edhe një farë djaloshi i vinte prapa dyke qënë i-pshtjellë mbë lakuriq me një pelhurë; edhe djaloshët' e zënë. ⁵² Po ay e la pelhurënë; edhe iku nga ata lakuriq.

⁵³ Edhe prunë Jisunë te kryeprifti; edhe mblidhenë tek ay gjithë krye-priftërit' e shkronjësitë.

⁵⁴ Edhe Pjetri i vate pas prej së-largu gjer brënda ndë hoborr të kryepriftit; edhe ishte dyke ndënjurë bashkë me shërbëtorëtë, edhe po ngrohej ndë zjarrt.

⁵⁵ Edhe kryepriftërit' edhe gjithë bashkë-ndënja kërkoninë dëshmim kundër Jisujt që t'a vrasënë, po nukë gjeninë. ⁵⁶ Sepse shumë **veta** dhanë dëshmim të-rrem kundërë ati; po dëshmimetë nuk' ishinë si-një-një. ⁵⁷ Edhe ca ungritnë e epninë dëshmim të-rrem kundërë ati, ⁵⁸ dyke thënë, Se neve e dëgjuam' atë të thotë, Se unë dot' a prish këtë tempullë të-bërë me dorë, edhe për tri dit dotë ndërtonj një tjetërë të-pabërë me dorë. ⁵⁹ Po as kështu dëshmim' i atyre s'ishte si-një-një. ⁶⁰ Atëhere kryeprifti ungrit ndë mest, e pyeti Jisunë, dyke thënë, Nukë përgjigjesh asgjë? ç'dëshmim apënë këta kundërë teje? ⁶¹ Po ay s'bënte zë, edhe nukë përgjigjej asgjë.

Përsëri kryprifti e pyeti atë dyke thënë ati, Ti je Krishti, i Bir' i të-Bekuarit? ⁶² Edhe Jisuj tha, Unë jam; edhe dotë shihni të Birr' e njeriut dyke ndënjurë prej së-djathtës' së fuqisë, edhe dyke ardhurë bashkë me ret' e qiellit. ⁶³ Atëhere kryeprifti çori rrobat' e tia, e thotë, Ç'nevojë kemi më për dëshmimtarë? ⁶⁴ E dëgjuatë vllasfininë; ç'u duketë juve? Edhe ata të-gjithë e gjykanë, se është fajtuar për vdekje. ⁶⁵ Edhe ca zunë t'a pështynjënë, edhe t'i mbulonjënë fytyrënë, edhe t'i bjenë shuplaka, edhe t'i thonë, Profiteps. Edhe shërbëtorëtë i bininë me purteka.

⁶⁶ Edhe Pjetri tek po ishte poshtë ndë hoborr, vjen një nga shërbëtorët' e kryepriftit; ⁶⁷ Edhe kur pa Pjetrinë dyke ngrohurë, shtyri sytë mb'atë, e tha, Edhe ti jeshë bashkë me Jisu Nazarinasinë. ⁶⁸ Po ay e mohoj, dyke thënë, Nukë di, as nukë marr vesh, ç'thua ti. Edhe doli jashtë ndë vënt përpara hoborrit; edhe këndesi këndo. ⁶⁹ Edhe shërbëtoresa kur e pa atë përsëri, zuri t'u thot' atyre që ishinë dyke ndënjur' atje, Se ky është nga ata. ⁷⁰ Po ay përsëri e mohonte. Edhe pas pak herë ata që ishinë dyke ndënjur' atje përsëri i thanë Pjetrit, Me të-vërtetë je nga ata; sepse je Galileas, edhe të-foluritë t'ënt gjan. ⁷¹ Po ay zuri të nemnjë edhe të bënë be, Se nuk' e di këtë njeri që thoni. ⁷² Edhe këndesi këndo për-së-dyti. Edhe Pjetrit i ra ndër mëntt fjala që i pat thënë Jisuj, Se para se të këndonjë këndesi dy herë, dotë më mohojsh tri herë. Edhe zuri të qanjë.

Krye 15

¹ Edhe për-një-here ndë mëngjest kryepriftëritë bashkë me pleq' e me shkronjësitë, edhe gjithë bashkë-ndënja mbajtnë këshillë, edhe si e lithnë Jisunë, e prunë, edhe e dhanë ndër duart të Pillatit.

² Edhe Pillati e pyeti, Ti je mbreti i Judhenjvet? Edhe ay upërgjeq e i tha, Ti po thua. ³ Edhe kryepriftëritë e përfllisinë shumë. ⁴ Edhe Pillati përsëri e pyeti, dyke thënë, Nukë përgjigjesh asgjë? shiko sa dëshmonjënë kundërë teje. ⁵ Po Jisuj më nuk' upërgjeq asgjë, kaqë sa Pillati çuditej.

⁶ Edhe për të-kremte u lëshonte atyre një të-lidhurë, cilinë të lypnin' **ata**. ⁷ Edhe **një**, që thuhej Varavva, ish lidhurë bashkë me shokët' e ti trazim-nxjerës të-cilëtë ndë trazimt kishinë bërë vrasje. ⁸ Edhe gjindja bërtiti, e zuri të lypënjë **të bënëj** sikundrë përherë bënte mb'ata. ⁹ Edhe Pillati upërgjeq atyre, dyke thënë, Doni t'u lëshonj juve mbretin' e Judhenjvet? ¹⁰ Sepse dinte se për cmir e kishinë dhënë ndër duar kryepriftëritë.

¹¹ Po kryepriftëritë shtynë gjindjenë **të lypënjë** më tepërë t'u lëshonjë atyre Varavvanë. ¹² Edhe Pillati upërgjeq përsëri, e u tha atyre, Ç'doni pra t'i bënëj **këti** që i thoni mbret' i Judhenjvet? ¹³ Edhe ata përsëri bërtitnë, Kryqëzo-e. ¹⁴ Edhe Pillati u thosh atyre, Përse, ç'të-keqe ka bërë? Po ata më tepërë bërtitnë, Kryqëzo-e.

¹⁵ Edhe Pillati, passi donte t'i bënte zëmërenë gjindjesë, u lëshoj Varavvanë, edhe Jisun' e dha ndër duar, passi e rahu me frushkullë, që të kryqëzonetë.

¹⁶ Atëhere ushtëtarëtë e prunë përbrënda hoborrit, që është pretoreja*, edhe mbledhënë gjithë tufënë e ushtëtarëvet. ¹⁷ Edhe i veshnjënë një rrobë të-kuqe, edhe gërshetuanë një kurorë ferrash, e j'a vënë rreth kresë. ¹⁸ Edhe zunë t'a përshëndoshnjënë, **dyke thënë**, Gëzohu, o mbret' i Judhenjvet. ¹⁹ Edhe i bininë kresë me kallam, edhe e pshtyninë, edhe bininë mbë gjunj, e i faleshinë. ²⁰ Edhe si e përqeshnë, i sveshnë rrobën' e-kuqe, edhe i veshnë rrobat' e tia, edhe e shpunë jashtë, që t'a kryqëzonjënë.

²¹ Edhe zënë angari, për të ngriturë kyqin e ati, një farë Simon Qyrineas, t'an' e Aleksandrit edhe të Rufit, i-cili shkonte **andej**, dyke ardhurë nga ara. ²² Edhe e bjenë ndë vëntt Gollgotha, që e-kthyerë do me thënë, Vend' i kresë. ²³ Edhe i epninë të pijë verë të-përzierë me smirnë; po ay nuk' e mori.

²⁴ Edhe si e kryqëzuanë, ndanë rrobat' e ati dyke shtyrë shortë mbi ato, ç'të marrë sicili.

²⁵ Edhe ish ora tri, edhe e kryqëzuanë.

²⁶ Edhe përmbishkronja e fajit t'ati ish shkruarë përsipër, **Mbreti i Judhenjvet**.

²⁷ Edhe bashkë me atë kryqëzonjënë dy kursarë, një prej së-djathtësë, e një prej së-mëngjërës' s'ati. ²⁸ Edhe umbush shkronja që thotë, "Edhe me të-paudhëtë unumërua".

²⁹ Edhe ata që shkoninë **andej** e shaninë, dyke tundurë krerët' e tyre, e dyke thënë, Ua, ti që prish tempullinë, edhe për tri dit e ndërton, ³⁰ Shpëto vetëhenë t'ënde, edhe sbrit nga kryqi. ³¹ Kështu edhe kryepriftërit' e përqeshninë ndë mest të tyre bashkë me shkronjësitë, e thoshinë, Të-tjerë shpëtoj, vetëhen' e ti s'munt t'a shpë-tonjë. ³² Krishti mbreti i Israilit letë sbresë tashi nga kryqi, që të shohëmë edhe të besojmë. Edhe ata që ishinë kryqëzuarë bashkë me atë e shaninë.

³³ Edhe kur ubë ora gjashtë, ubë një errësirë mbë gjithë dhenë, gjer mbë të nëntën' orë.

³⁴ Edhe mbë të-nënttën' orë Jisuj bërtiti me zë të-math, dyke thënë, "Elloi, Elloi, Ilama Sababhani?" që e-kthyerë do me thënë, "Perëndia im, Perëndia im, përse hoqe dorë prej meje?" ³⁵ Edhe disa nga ata që ishinë dyke ndënjurë atje, kur dëgjuanë, thoshinë, Na tek po thërret llinë. ³⁶ Edhe një usul, e mbushi një sfungar me uthullë, edhe e vuri mbi një kallam, e i tha të pijë, dyke thënë, Lini, letë shohëmë, ndë vjen Ilia t'a sbresë.

³⁷ Edhe Jisuj nxori zë të-math, edhe dha shpirtinë.

³⁸ Edhe kurtina e tempullit uça mbë dy, prej së-larti gjer poshtë.

³⁹ Edhe urdhër-qindësi, që ish ndënjurë kundruell ati, kur pa, se dyke bërtiturë kështu dha shpirtinë, tha, Me të-vërtetë ky njeri paska qënë Bir Perëndie.

* 15:16 Pretore ishte pallati a shtëpi e qevernitarit.

⁴⁰ Ishinë edhe gra dyke vënë re prej së-largu; ndër ato ish edhe Maria Magdhalini, edhe Maria e ëm' e Jakovit të-vogëlë edhe e Josiut, edhe Salloma, ⁴¹ Të-cilatë, edhe kur ish ndë Galilet, i vininë pas, edhe i shërbeninë; edhe shumë të-tje-ra që patnë hipurë bashkë me atë ndë Jerusolim.

⁴² Edhe tani si ungrys, (sepse ishte e-prëmtë, do-me-thënë **dita** para së-shëtunësë), ⁴³ Erdhi Josifi që ishte nga Arimathea, **një** i-nderçim këshillës, që edhe ay priste mbretërin' e Perëndisë; **edhe** kuxoj e hyri te Pillati, edhe lypi trupin' e Jisujt. ⁴⁴ Edhe Pillati uçudit, ndë qoftë se kishte vdekurë tani; edhe thërriti përanë kryeqindësinë, edhe e pyeti, ndë ka kohë që vdiq. ⁴⁵ Edhe si mori vesh prej krye-qindësit, i fali trupinë Josifit. ⁴⁶ Edhe **ky** bleu pëlhurë, edhe e sbriti, edhe e pshtolli me pëlhurënë, edhe e vuri ndë **një** varr, që ishte latuarë prej një shkëmbi; edhe rrukullisi një gur ndë derët të varrit.

⁴⁷ Edhe Maria Magdhalini edhe Maria e **ëm'** e Josiut vininë re ku po vihetë.

Krye 16

¹ Edhe si shkoi e-shëtuna, Maria Magdhalini, edhe Maria e **ëm'** e Jakovit, edhe Salloma, blenë erëra, që të vijn' e t'a lyejnë. ² Edhe shumë çpejt ndë mëngjest të-parënë **ditë** të javësë vijnë ndë varrt, tek po linte djelli. ³ Edhe thoshninë ndë mest të tyre, Cili dotë na rrukullisnjë gurinë prej derës' së varrit? ⁴ Edhe kur shtynë sytë, shohënë se guri ish rrukullisurë; sepse ishte fort i-math.

⁵ Edhe si hynë ndë varrt, panë një djalosh dyke ndënjurë mb'anë të-djathtë, të-veshurë me rroba të-bardha; edhe utrëmpnë. ⁶ Po ay u thot' atyre, Mos utrëmpni; kërkoni Jisu Nazarinasinë, që ukryqëzua; ungjall, nuk' është këtu; na vëndi ku e vunë. ⁷ Po shkoni, e u thoni nxënëset t'ati, edhe Pjetrit, se **ay** vete më përpara se ju ndë Galilet; atje dot'a shihni, sikundrë u tha juve. ⁸ Edhe ato duallnë **çpejt**, e iknë nga varri; sepse i kish **zënë** të dridhur' e të-habiturë; edhe asnjëri s'i thanë gjë; sepse kishinë frikë.

⁹ Edhe si ungjall ndë mëngjest të-parënë ditë të javësë, i uduk të-parënë herë Marisë Magdhalini, prej së-cilësë kishte kërryerë shtatë djaj. ¹⁰ Ajo vate, e u dha zë atyreve që kishinë qënë me atë, **atje** tek ishinë dyke bërë vajë e dyke qarë. ¹¹ Edhe ata kur dëgjuanë, se rron, edhe se upa nga ajo, nukë zunë besë.

¹² Edhe pastaj udëfytë mbë tjetërë formë mbë dy **veta** nga ata, tek po ecninë dyke vaturë nd'arë. ¹³ Edhe ata vanë e u dhanë zë të-tjerëvet; po as atyreve s'u zunë besë.

¹⁴ Pastaj udëfytë mbë të një-mbë-dhjetët, tek ishinë dyke ndënjurë ndë mësallët, edhe i shau për pabesërin' e atyre, edhe për zëmëren' e-ashpërë, sepse nuk' u zunë besë atyreve, që e panë të-ngjallurë.

¹⁵ Edhe u tha atyre, Shkoni ndëpër gjithë bo-tënë, edhe lëçiti ungjillinë ndëpër gjithë kriesënë. ¹⁶ Kush të besonjë edhe të pagëzonetë, dotë shpëtonjë; po kush të mos besonjë dotë dënone-të. ¹⁷ Edhe shënja mb'ata që dotë besonjënë dotë jenë këto, Mb'emërit t'im dotë kërrënjënë djaj, gjuhëra të-ra dotë flasënë; gjërpënj dotë zënë; ¹⁸ Edhe ndë pifshinë ndonjë farë gjëje që sjell vdekje, nukë dot'u bënëjëm dëm atyreve; përmbi të-smurë dy duar dotë vënë, edhe dotë shëronenë.

¹⁹ Zoti pra, passi u foli atyre, hipi ndë qiellit edhe ndënji mbë anë të-djathtë të Perëndisë.

²⁰ Edhe ata duallë e lëçitnë kudo, edhe Zoti ishte dyke punuarë bashkë me ata edhe dyke vërtëtuarë fjalënë me çuditë që e shoqëroninë. Amin.